

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

*Μελέτη της μουσικής παραγωγής μιας κοινωνίας.
Μουσικοί πολιτισμοί προφορικής ή και λόγιας παράδοσης.*

'' ΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΒΟΥΛΙΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ: ΑΠΟ ΤΗΝ

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΕΩΣ ΤΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΜΑΣ''

Εργασία για το μάθημα: **Μουσικοί Πολιτισμοί**

Ονοματεπώνυμο: Γκαΐδατζή Ευαγγελία

Αριθμός Μητρώου: M2008007

Διδάσκων: Δημήτρης Γιαννέλος

Ημερομηνία: 17/2/2017

1 Πρόλογος

1.1 Το γενικό αντικείμενο της έρευνας

Διερευνώντας την ανθρώπινη ιστορία μπορούμε να βρούμε ομοιότητες ανάμεσα σε διαφορετικούς πολιτισμούς, σε διαφορετικές πολιτικές εκφράσεις, σε φαινόμενα και συστήματα συμπεριφοράς, σε διαφορετικές χρονικές περιόδους και σε περιοχές απομακρυσμένες γενικά μεταξύ τους. Δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο όμως και για την Κίνα. Ο πολιτισμός της Κίνας μοιάζει σαν να έχει ακολουθήσει μία εξέλιξη τελείως διαφορετική από την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Στον κινέζικο πολιτισμό κάτι μας διαφεύγει, μας διαφεύγει η αφετηρία του, ο στόχος του, ο μακρύς και σταθερός βηματισμός του. Από την αρχαιότητα έως και σήμερα η Ασιατική Ήπειρος δεν έπαψε να γοητεύει τον δυτικό άνθρωπο. Φαίνεται πώς ο κινέζικος πολιτισμός παρήγαγε ένα τέλειο κοινωνικό πολιτισμό, ένα διαφορετικό κοινωνικό ρυθμό, μία ηθική αξία θαυμασμού και ένα οργανωμένο τρόπο ζωής, ο οποίος διαφεύγει απόλυτα από τη δική μας συλλογιστική. Η Κίνα υπήρξε στο πέρασμα των χρόνων ανοιχτή στην εισβολή άλλων φυλών και θρησκειών. Οι αναμείξεις αυτές παρήγαγαν καινούριες μορφές πολιτισμού. Ο Βουδισμός και ο Ισλαμισμός μπόρεσαν να εισχωρήσουν και να επηρεάσουν τον πολιτισμό, τις διάφορες τέχνες και να δημιουργήσουν διάφορες κοινωνικοπολιτικές ομάδες. Ο κόσμος της Κίνας κοιτάζει σταθερά το παρελθόν και αναζητά μέσα στο πέρασμα των αιώνων τη συνταγή της προσαρμογής του στη φύση. Αυτοί είναι και οι λόγοι για τους οποίους επέλεξα τον κινέζικο πολιτισμό ως έρευνα για την ανάπτυξη και καταγραφή της πτυχιακής μου εργασίας καθώς πρόκειται για μία χώρα της οποίας ο πλούτος της τέχνης της σε γενικά πλαίσια είναι τεράστιος και κατά αυτό τον τρόπο ορίζεται ως ικανή να μπορεί να αγκαλιάζει και να συνδυάζει την κοινωνική και θρησκευτική πραγματικότητα του κινέζικου λαού, ώστε να τον καθοδηγεί στη πηγή της κοινής συνείδησης. Η μελέτη μου δίνει ιδιαίτερη βάση στη θρησκευτική και θεϊκή ιδιότητα του Βουδισμού της Κίνας, καθώς και στην άσκηση και λειτουργία της θρησκείας από τους κινέζους, εξερευνώντας μέσω της ηθικής αξίας και του μυστικισμού που απέδιδαν στη μουσική των διάφορων τελετουργιών και της μεταφυσικής ιδιότητας η οποία οφειλόταν σε αυτή τη θεϊκή ύπαρξη του Βούδα. Κατά αυτό τον τρόπο προσπάθησα να αποδώσω γραπτώς όσο το δυνατό καλύτερο μπορούσα το μουσικό σύστημα του Βουδισμού, όπως και τη ταυτότητα, τη τέχνη, τη κοινωνική αντίδραση, τις κοινωνικές συμπεριφορές, τη μουσική κατασκευή και παράδοση της θρησκείας αυτής σε αρχαϊκό και σύγχρονο ταμπλό.

2 Εισαγωγή

2.1 Γενικά χαρακτηριστικά

Η Κίνα είναι μια χώρα που ξεκινάει από τις στέπες της Ρωσίας στο βόρειο τμήμα της και καλύπτει όλο το άκρο της νοτιανατολικής Ασίας έχοντας τον μεγαλύτερο πληθυσμό στον κόσμο. Ο εντυπωσιακά μεγάλος πληθυσμός της είναι σχετικά ένα πρόσφατο φαινόμενο. Οι απαρχές της αύξησης του πληθυσμού της έχουν παρατηρηθεί κυρίως στο Νότιο τμήμα της χώρας. Νοτιοανατολικά υπάρχει αυξημένη καλλιέργεια διαφόρων ποικιλιών ρυζιού όπου αποτέλεσε τροχοπέδη στην ταχύτατη ανάπτυξη του πληθυσμού. Τον 13^ο αιώνα μ.Χ. οι κάτοικοι φτάνουν μέχρι και τα 100 εκατομμύρια.

Ο πολιτισμός της είναι ενιαίος και αρκετά συντηρητικός, όπου από πολύ νωρίς έφθασε σε ένα μεγάλο βαθμό ωριμότητας, αποκτώντας έτσι μία απόλυτη συνοχή και ενότητα. Φαινομενικά ο πολιτισμός της διακρινόταν ως στάσιμος, και με εμφανείς δυσκολίες στο να αποκτήσει μια ανοδική πορεία εξέλιξης. Αυτό βέβαια φάνηκε ωφέλιμο σε κρίσιμες στιγμές. Στιγμές που οι εισβολείς – Μογγόλοι (1215-1279) και οι Μαντσού(1644-1683), δημιούργησαν τεράστιες καταστροφές, άφησαν εκατομμύρια νεκρούς όπου οι σφαγές τους ήταν τόσο τρομακτικές, όπου ο δυτικός πολιτισμός γνώρισε αντίστοιχη κρίση τον 20^ο αιώνα. Μετά το πέρας αυτών των κρίσεων-οι Μογγόλοι και οι Μαντσού έφτασαν να χτυπούν μέχρι και την πρωτεύουσα-οι κοινωνικές δομές της Κίνας και η μορφή σκέψης της δεν μεταβλήθηκε.(π.χ. η αρχαία Ελλάδα και η Ρώμη είχαν προσχωρήσει στον Χριστιανισμό). Η Κίνα έμεινε σταθερή στις αξίες της και αυτός είναι ο κύριος λόγος που έκανε αργά βήματα για την εξέλιξη² της¹.

2.2 Οι διάφορες Θρησκείες

Στην Κίνα η λατρεία των προγόνων και των θεών της φύσης ,που χρονολογούνται τουλάχιστον από την 1^η χιλιετία π.Χ. διατηρήθηκε δια μέσω του Ταοϊσμού, του Κομφουκιανισμού, και του Βουδισμού. Παρά το γεγονός ότι οι θρησκείες αυτές ήταν αντίθετες δεν κατόρθωσαν να την καταργήσουν και εξακολουθεί να ζει. Άλλωστε ο Κομφουκιανισμός, ο Βουδισμός και ο Ταοϊσμός

1.Jacques Gernet, *A history of Chinese civilization*, second edition, (U.K.: Cambridge University Press,1996),19-20-21

2.Βασίλης Δουβίτσας, *Εγκυκλοπαίδεια Δομή: Βελεσιώτες- βυζαντινή μουσική*, 5^{ος} τόμος,(Αθήνα: Δομή Α.Ε.,2002-2004),250,-251

είναι τρεις θρησκείες που αναδύθηκαν σε μια ήδη αναπτυγμένη θρησκευτικά Κίνα. Ήδη από την πρώτη χιλιετία π.Χ. συναντάμε πρωτόγονες ισχυρές θρησκείες στην Κίνα. Όλες αυτές οι θρησκείες δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στις τελετουργικές υποχρεώσεις, να παρέχουν όλες τις φροντίδες για την λατρεία των νεκρών, αλλά και να εκτελούν όλες τις υποχρεώσεις στην οικογενειακή και κοινωνική ζωή, αναλόγως την ιεραρχία στην οποία ανήκουν. Οι αρχέγονες θρησκείες, η λατρεία της φύσης και η λατρεία των τοπικών θεοτήτων, είχαν ως βασικό τελετουργικό τις προσφορές προς τους θεούς και οι θεοί τους παρείχαν έπειτα προστασία.

2.3 Η συμβολή του Κομφουκιανισμού

Ο Κομφουκιανισμός θα αποδειχτεί μια θρησκεία, η οποία θα επιφέρει πολύ ισχυρές επιδράσεις στις δομές της Κίνας. Ανάμεσα στο 5^ο και στον 3^ο αιώνα π.Χ. η χώρα αυτή θα βρεθεί σε μία φάση αποδιοργάνωσης. Οι ασταμάτητοι πόλεμοι θα επιφέρουν κρίση στον θεσμό της 'φεουδαρχίας' για να ωφεληθούν οι μεγαλύτερες ηγεμονίες. Η περίοδος αυτή θα καθιερωθεί ως η εποχή των 'φιλοπόλεμων βασιλείων' όπου θα τερματιστεί με την ενοποιητική ειρήνη της Δυναστείας των Χαν(206-220 μ.Χ.). Η δυναστεία αυτή καταφέρνει να ξεφύγει από την κρίση, εντάσσοντας στις δομές της κοινωνίας τον κομφουκιανισμό. Αποτελεί κυρίως μια φιλοσοφική στάση πάνω σε μία πολιτική και κοινωνική ηθική, η οποία είναι συμβατή με κάθε θρησκευτικότητα. Είναι ένας κανόνας ζωής σε μία ηθική που τείνει προς την διατήρηση της τάξης και της ιεραρχίας στη κοινωνία και το κράτος, και αντιδρά έντονα κατά την κοινωνική αναρχία των νομομαθών και των σοφιστών³. Αυτή η νέα φιλοσοφία θα διαρκέσει ως και τις μέρες μας, με μια σειρά αναμορφώσεων και καινούριων συστημάτων².

2.4 Ο Ταοϊσμός

Εδώ πρόκειται για πανάρχαιες θρησκευτικοφιλοσοφικές πρακτικές που όμως εκφράστηκαν κάποια στιγμή από ένα άλλο μεγάλο εκφραστή του κινέζικου πνεύματος : Τον Λάο Τσέ. Αν στον Κομφουκιανισμό συναντούμε την κοινωνική και ορθολογιστική αντίληψη για τον άνθρωπο και την θρησκεία στον Ταοϊσμό έχουμε την ατομική και απόμακρη μυστικιστική και μεταφυσική αναζήτηση. Το άτομο εδώ αναζητά την Τελείωση μέσα από τον δρόμο του Ταό. Το Ταό είναι μια πολύ περίπλοκη έννοια και δύσκολο να εξηγηθεί με δυτικούς όρους . Μεταφράζεται σαν

3. Jacques Gernet, *A history of Chinese civilization*, second edition, (U.K.: Cambridge University Press,1996),87

δρόμος. μέθοδος, αρετή, σκοπός των πάντων. Το έργο του Λάο Τσέ είναι ένα μικρό και σκοτεινό βιβλίο το Τάο Τέ Κίγκ. Θεωρείται από τα πιο βαθιά βιβλία που έχουν γραφτεί στην ανθρώπινη ιστορία. Και εδώ έχουμε θεοποίηση του Λάο Τσέ αλλά και λατρεία των Αθανάτων μεγάλων μορφών που μέσω του Ταοϊσμού κέρδισαν την αθανασία. Εκτός από την φιλοσοφική και μεταφυσική αναζήτηση και τελείωση μέσα στους Ταοϊστές συναντούμε και αλχημικές πρακτικές, αναζήτηση του ελιξίριου της αθανασίας που κάνουν πολλούς να χαρακτηρίζουν τον Ταοϊσμό σαν μέθοδο φιλοσοφικής αναζήτησης μάλλον παρά σαν θρησκεία⁴.

2.5 Βουδισμός

Ο Βουδισμός εισέρχεται και διαδίδεται στην Κίνα κυρίως τον 3^ο αιώνα μ.Χ. Ο βουδισμός ήταν μια πολύ σημαντική θρησκεία για τους Κινέζους, στους οποίους από τον 3^ο και τον 10^ο αιώνα θα ασκήσει μεγάλη επίδραση. Απόλαυσε την εύνοια και την ανεκτικότητα των διάφορων αυτοκρατόρων, έχοντας δημιουργήσει οκτώ σχολές. Οι δύο από αυτές είχαν ιδρυθεί από τους ίδιους τους Ινδούς⁵.

Η ιστορία ανάγεται στην περιοχή της Ινδίας του 6^{ου} και του 5^{ου} αιώνα π.Χ., όπου ως θρησκεία ήταν αδύναμη και για αυτό το λόγο αφομοιώθηκε από τον Ινδουισμό. Πέρασε στην σφαίρα επιρροής των Κινέζων τον 2^ο αιώνα π.Χ., καθώς οι Κινέζοι κατακτητές θα είναι αυτοί που θα συναντήσουν τα απομεινάρια του στην βόρεια και στην βορειοδυτική Ινδία. Ο βουδισμός της Κίνας χαρακτηρίζεται από μια μυστικιστική και ενορατική πλευρά. Για αυτό ο βούδας είναι μια σωματική και απατηλή όψη που εμφανίστηκε στους ανθρώπους για να τους βοηθήσει (το σώμα το Νόμου). Σε μια ενδιάμεση ψυχική κατάσταση ο βούδας εκδηλώνεται υπό έξι οντότητες (το σώμα της Απολαβής), Ταταγκάτα, Βαιροτσάνα, Αξομπγιά, Ρατνασαμχάβα, Αμιτάμπα, και Αμογκασίντι, σύμβολα έξι δημιουργικών κοσμικών ενεργειών.

Οι Ινδοί πιστεύουν λοιπόν στην ύπαρξη της Μεταθανάτιας ζωής, στο ίδιο ακριβώς πιστεύει και ένα τμήμα της κινεζικής κοινωνίας. Βασική θέση της θρησκείας: ανάλογα με τις πράξεις που έκανες στην προηγούμενη ζωή, ζεις στην επόμενη, σε ένα άλλο σώμα, λιγότερο ή περισσότερο ευτυχισμένος αλλά η ψυχή θα βρίσκεται στην θλίψη. Για να απαλλαγεί το σώμα από την θλίψη θα πρέπει να αδιαφορήσει και να στερηθεί, τότε θα μπορέσει να φτάσει στο ύψιστο αγαθό. Στην Νιρβάνα. Η Νιρβάνα είναι η διέξοδος όπου η ψυχή συναντάει την

4. Jacques Gernet, *A history of Chinese civilization*, second edition, (U.K.: Cambridge University Press, 1996), 93

5. Βασίλης Δουβίτσας, *Εγκυκλοπαίδεια Δομή: Βελεσιώτες- θυζαντινή μουσική*, 5^{ος} τόμος, (Αθήνα: Δομή Α.Ε., 2002-2004), 581

αιώνια και την απελευθερωμένη ζωή, απαλλάσσοντας έτσι από την διαδικασία της μετενσάρκωσης.

Όμως αυτή η θρησκεία είναι πολύ διαφορετική από την κινέζικη κουλτούρα και τρόπο ζωής. Οι πρώτοι βουδιστές είναι οι οπαδοί του Ταοϊσμού. Και ενώ οι Ταοϊστές δεν πίστευαν στην ύπαρξη της μετεμψύχωσης, η πίστη σε αυτήν διαδόθηκε σε όλη την Κίνα. Βουδισμός και Ταοϊσμός είναι δύο θρησκείες με μεγάλες διαφορές. Ο ταοϊσμός αναζητά ποιο είναι το φάρμακο ώστε να μην καταστραφεί το σώμα, ποια είναι η αθανασία. Ο βουδισμός από την άλλη θεωρεί πως ο άνθρωπος είναι ένα ατελές ον και η ψυχή του είναι εγκλωβισμένη μέσα στο σώμα. Στην Κίνα ο βουδισμός εισήλθε και μετατράπηκε σε μια παραμορφωμένη μορφή αυτής της θρησκείας, όπου κατάφερε να διαδοθεί χάρη στο δίκτυο μοναστικών κοινοτήτων. Οι λαϊκές μάζες των πιστών αρκούσαν στο να λένε προσευχές, να δίνουν λεηλασίες, να αποφεύγουν αμαρτήματα και να συμμετέχουν σε τελετουργίες όπου ο βουδιστής ιερέας αναλάμβανε να σώσει και να ανακαλέσει τις ψυχές των προγόνων, από τις χθόνιες διαμονές του.

Ιερείς βουδιστές και ταοϊστές δέχονται τους πιστούς που απευθύνονται και στις δύο θρησκείες, αντιπροσωπεύοντας όλες τις θρησκείες μαζί και καμία ξεχωριστό⁶.

2.6 Κοινωνία και Αυτοκρατορία

Η κοινωνία της κινέζικης αυτοκρατορίας είναι κατά βάση αγροτική και προλεταριακή. Είναι μια κοινωνία φτωχών αγροτών, που αποτελείται από μεγάλους γαιοκτήμονες, τους διαχειριστές των κτημάτων, τον αυτοκράτορα και τους ανώτερους και κατώτερους κρατικούς λειτουργούς. Εντάσσεται μέσα στα πλαίσια της αυτοκρατορίας η οποία κατάφερε να επιβιώσει για περίπου 4 χιλιετίες, αποτελούμενη από 22 Δυναστείες⁷. Η κοινωνία τους διαφέρει από το πρότυπο των δυτικών κοινωνιών ακόμα και αν είναι πατριαρχική, αγροτική, και δουλοκτητική. Ο αυτοκράτορας στην Κίνα σε όλη την χρονική διάρκεια των δυναστειών κατέχει μια διπλή ταυτότητα ως προς το αξίωμα του, έχοντας κοσμικές και θρησκευτικές αρμοδιότητες. Είναι ο εντολοδόχος του Ουρανού, από αυτόν πηγάζουν όλες οι αρετές και επέρχονται οι καταστροφές. Όταν οι καταστροφές αρχίζουν να διεισδύουν βαθιά στις κοινωνικές δομές τότε προμηνύεται η αλλαγή αυτού. Η μοναρχία είναι πλαισιωμένη από ένα κλήρο,

6. Βασίλης Δουβίτσας, Εγκυκλοπαίδεια Δομή: *Βελεσιώτες- βυζαντινή μουσική*, 5^{ος} τόμος, (Αθήνα: Δομή Α.Ε., 2002-2004), 275, 278

7. Jeff Todd Titon, *Worlds of music: An introduction to the music of the world's peoples*, shorter version/3d edition, (U.S.A: Schirmer Cengage Learning, 2009, 2006), 243

μία τάξη ευγενών και μια τρίτη τάξη. Στην τάξη των ευγενών οι ευρωπαίοι ενέτασσαν και τους μανδαρίνους. Οι μανδαρίνοι ήταν μια κάστα μορφωμένων ανθρώπων, που έπρεπε να έχουν καταγωγή από την Κίνα και ασκούσαν ανώτατα κρατικά καθήκοντα. Ήταν μια ανοιχτή κάστα ανθρώπων, δύσκολη όμως στο να εισέλθει κάποιος. Παρά την σημαντικότητα της θέσης τους, δεν ήταν ευγενείς.

Στον αγροτικό χώρο δεν υπάρχει η έννοια του δυτικού φεουδαρχισμού, αλλά οι ίδιοι οι χωρικοί είναι ιδιοκτήτες των χωραφιών που εκμεταλλεύονται. Η οικονομία της συγκριτικά με τις οικονομίες της Δύσης, βρισκόταν σε μία στάσιμη θέση χωρίς ύπαρξη προόδου. Απουσίαζε το πιστωτικό σύστημα και έτσι η θέση του τοκογλύφου πρακτικά γινόταν 'αναγκαία'. Οι πόλεις δεν ήταν ελεύθερες και μειονεκτούσαν πολύ στα εμπορικά ανοίγματα, αλλά καθώς και η ύπαρξη περιπλανώμενων εμπόρων και τεχνιτών, μαρτυρεί μια οικονομία που σαφώς δεν έχει ακόμα ωριμάσει. Ονομάζεται ως μία καθυστερημένη οικονομία καθώς τον 13^ο αιώνα η δυτική Ευρώπη είχε αναπτυχθεί με αλματώδεις ρυθμούς ως προς το εμπόριο. Είχαν ιδρυθεί εμπορικοί σταθμοί και τράπεζες, και είχε επέλθει αλλαγή στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Μέχρι και τον 18^ο αιώνα όπου η βιομηχανική επανάσταση είχε αρχίσει να δημιουργεί καπιταλιστικές κοινωνίες στην Δύση, στην Κίνα η όποια 'εργοστασιακή' εργασία πραγματοποιούνταν ακόμα χειρωνακτικά.

2.7 Πρόσφατη ιστορία

Ο 18^{ος} αιώνας θα αποδειχθεί κερδοφόρος για τους Ευρωπαίους και κυρίως για τους Άγγλους. Το εμπόριο με την Κίνα αποτελεί πηγή πλούτου, με κυρίως περιζήτητα προϊόντα το βαμβάκι, το τσάι, ο χρυσός, αλλά ελκυστικός ήταν και ο τρόπος που γίνονταν οι συναλλαγές. Το εμπόριο αυτό, δεν απέφερε κέρδη μόνο στους ξένους αλλά και στους ίδιους τους Κινέζους. Επιφέροντας έτσι μια οικονομική αναστάτωση, όπου στο εσωτερικό δεν θα υπάρξει μια εκτεταμένη ανταπόκριση.

Η πάλαι ποτέ αποκομμένη Κίνα θα συναντήσει μια άγρια πλευρά εισβολής των δυτικών τον 19^ο αιώνα. Η Αγγλία θα απαιτήσει να έχει πρόσβαση στα λιμάνια της. Θα καταφέρει τις επιδιώξεις της μέσα από τις δυνατότητες που της δίνει η αγγλική Ινδία και μέσα από πιέσεις που θα ασκήσει από τους Πολέμους του Οπίου(1846-1848 και 1850-1852). Θα αποκτήσει πρόσβαση στα λιμάνια της

Σανγκάης, Καντόνας και σε 7 ακόμα λιμάνια. Στην διάρκεια αυτού του αιώνα η Κίνα θα γνωρίσει πολλές ακόμη ήττες και πιέσεις. Η Κορέα χάνεται από την Ιαπωνία-1894-1895 και η Μαντζουρία από την Ρωσία. Το αποκορύφωμα για τον ακρωτηριασμό της Κίνας επέρχεται τον 20^ο αιώνα, όπου Ευρωπαίοι και Ιάπωνες, ελέγχουν μέρος την οικονομικής ζωής στο εσωτερικό της χώρας. Έτσι έχουν αποκτήσει πρόσβαση ιδρύοντας επιχειρήσεις είτε εμπορικές είτε βιομηχανικές, τράπεζες και ταχυδρομεία.

Η ελπίδα για να μπορέσει να ανασάνει και πάλι η χώρα αυτή, ήταν να πραγματοποιηθούν εσωτερικές αλλαγές, και μεταρρυθμίσεις, αλλά και να εκτοπιστούν τα αλλότρια στοιχεία. Στο πρόσωπο του Σουν Γιατ-σεν⁸ θα έρθουν τα πρώτα φώτα μιας δημοκρατικής κυβέρνησης. Το κίνημα το οποίο ηγούνταν έχει καταφέρει να ανατρέψει τον τελευταίο αυτοκράτορα, τον Που Γ ι. Μέσα σε αυτόν τον τελευταίο αιώνα η Κίνα κατάφερε να αλλάξει τα παραδοσιακά και απολιθωμένα στοιχεία του παλαιού της καθεστώτος. Έχοντας φτάσει σε ένα σημείο, όπου καθιερώνεται το κομμουνιστικό κόμμα της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας το 1949, καταρρίπτοντας έτσι και τις πιο πανάρχαιες δομές της.

8. Βασίλης Δουβίτσας, Εγκυκλοπαίδεια Δομή: *Βελεσιώτες- βυζαντινή μουσική*, 5^{ος} τόμος, (Αθήνα: Δομή Α.Ε., 2002-2004) 295, 298

3 ⁶KINA

3.1 Η μουσική στο πέρασμα των χρόνων

Η κινέζικη μουσική προσδιορίζεται από μια πλούσια, παλαιά και πολύπλοκη ιστορία περίπου 3000 χιλιάδων χρόνων πίσω. Οι ρίζες της είναι βαθιά ριζωμένες σε διάφορους κινέζικους θρύλους. Διάφορες λογοτεχνικές πηγές μας δίνουν μια πιο ολοκληρωμένη και σφαιρική άποψη όσο αναφορά την παλαιότητα την κινέζικης μουσικής καθώς πρόσφατα ανακαλύφθηκαν διάφορα αρχαία μουσικά όργανα τα οποία μας προδίδουν ορισμένα στοιχεία στο να καταλάβουμε περίπου για το πόσο πίσω βρίσκεται όλη αυτή η μουσική παράδοση⁹. Από τη περίοδο της Νεολιθικής εποχής, δηλαδή την 3^η χιλιετία π.Χ. εμφανίζεται ένας πρώτος πολιτισμός κατά τον οποίο κυβέρνησαν οι επονομαζόμενοι 5 μυθικοί αυτοκράτορες(ομάδα θρυλικών ηγεμόνων στην αρχαία Κίνα όπου απεικονίζονται ως παραδειγματικοί σοφοί κατείχαν μεγάλο ηθικό χαρακτήρα και οι οποίοι έζησαν αρκετά χρόνια σε μια περίοδο ειρήνης και γαλήνης αναμεταξύ των ανθρώπων. Μέσα σε αυτούς υπάγεται και ο φημισμένος 'Κίτρινος Αυτοκράτορας' ο επονομαζόμενος Huang-di/ Huand -Ti). Ένας από αυτούς ο Huang di(ο Κίτρινος Αυτοκράτορας) αναφέρεται σε αρκετές πηγές ως ο μύθος ο οποίος ανακάλυψε τη γραφή και τη μουσική στην Κίνα. Η μουσική είναι αριθμητικά οργανωμένη, ο βασικός της φθόγγος ονομάστηκε "χουάνγκ-κούγκ" και σχηματίζει ταυτόχρονα τη βάση του γενικού συστήματος μέτρησης.¹⁰

3.2 Το κινέζικο μουσικό σύστημα

Στο μουσικό φθόγγο "χουανγκ-κούγκ" αντιστοιχεί το μήκος του πρώτου αυλού όπου κατά το μύθο έκοψε ο υπουργός Λίνγκ-Λουν από ένα δυτικό δάσος μπαμπού και το έφερε στην Κίνα. Στη πραγματικότητα η Κίνα παρέλαβε το μουσικό τονικό της σύστημα από τη Δύση. Το κινέζικο μουσικό σύστημα φθόγγων ήταν πεντατονικό ήδη από την εποχή της δυναστείας Xia(1800-1500 πρπ. π.Χ.) . Ο Huang-di ορίζει τους 12 τόνους και τη μουσική γύρω από τις βασιλικές αυλές συμπεριλαμβάνοντας διάφορες μορφές από τελετουργική, στρατιωτική, παραδοσιακή και χορευτική μουσική¹¹. Κατά τη δυναστεία των

9. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),87

10. Χρήστος Δημ. Γεωργακόπουλος, <<Κίνα: Η μουσική στο πέρασμα των χρόνων>>, στον ιστότοπο ΣΕΡΙΦΟΣ http://giannisserfanto.blogspot.gr/2012/10/blog-post_2758.html ημερομηνία προσπέλασης 15/2/2017

11. Kartomi Margaret J., *On Concepts and classifications of musical instruments*, (U.S.A.: University of Chicago Press,1990),38

Shang(1500-1000π.Χ.) συμπεριλαμβάνονται 5 τόνοι (wu sheng), 8 ήχοι (pa yin) και 12 ημιτόνια (λί – lu) τα οποία προέρχονται από κύκλο καθαρών 5^{ων}. Οι κινέζικες πεντατονικές κλίμακες δεν έχουν ημιτόνια. Κάθε ένας από τους 5 φθόγγους (fa, sol, la, do, re) μπορεί να θεωρηθεί και ως βασικός φθόγγος της κλίμακας έτσι ώστε σε κάθε κλίμακα να αντιστοιχούν 5 τρόποι. Η κάθε πεντατονική κλίμακα μπορεί να ξεκινήσει από οποιοδήποτε από τα 12 λί συνεπώς προκύπτουν 60 διαφορετικοί τρόποι.

3.3 Τα διάφορα κινέζικα μουσικά όργανα

Επί τη δυναστεία των Shang διατηρούνται αρκετές πηγές οι οποίες μαρτυρούν διάφορα και διαφορετικά μουσικά όργανα όπως για παράδειγμα διάφορες μπρούτζινες καμπάνες, διάφορα λιθόφωνα, σφαιρικοί αυλοί, αυλοί του Πανός, οριζόντια νυκτά όργανα, τύμπανα και πολλά άλλα. Κατά το πέρασμα των δυναστειών ήρθαν πολλές αλλαγές στα μουσικά όργανα και γενικότερα στο στυλ της κινέζικης μουσικής. Από την περίοδο της δυναστείας των Zhou παρουσιάζεται μεγάλη ποικιλία κρουστών, πνευστών και εγχόρδων. Την εποχή της δυναστείας των Han η οποία είναι γνωστή και ως εποχή της ανασύλωσης της παλαιάς μουσικής μέσω του Κομφουκιανισμού, αναπτύχθηκε επίσης και μια μορφή μουσικής σημειογραφίας. Κατηγοριοποιήθηκε η μουσική σε λατρευτική, στρατιωτική και αυλική¹².

3.4 Ταξινόμηση των κινέζικων μουσικών οργάνων

Τα μουσικά όργανα της Κίνας είναι ξεχωριστά τόσο στον ήχο όσο και στην εμφάνισή τους. Πάνω από 200 όργανα εμφανίζονται στον κινέζικο πολιτισμό. Χωρίζονται σε 8 ομάδες σε συνδυασμό με τα υλικά κατασκευής τους τα οποία κυρίως υλικά είναι: το μέταλλο, το μετάξι, το ινδικό καλάμι, το μπαμπού, η κολοκύθα, το χώμα, το δέρμα και το ξύλο. Οι 3 κατηγορίες κατά τις οποίες χωρίζονται βασίζονται κυρίως στην ακουστική διέγερση που προκαλούν και στη μορφολογική τους εννοια¹³.

12. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002), 88

13. Kartomi Margaret J., *On Concepts and classifications of musical instruments*, (U.S.A.: University of Chicago Press, 1990), 48

- Η πρώτη κατηγορία ονομάζεται "Κρουστά" στα οποία ο ήχος 'βγαίνει', προέρχεται- παράγεται- δημιουργείται από το ίδιο το όργανο καθώς το κτυπάει ο εκτελεστής είτε με τα χέρια είτε με κάποιο αντικείμενο. Η κατηγορία των κρουστών χωρίζεται σε ακόμη 2 κατηγορίες οι οποίες δημιουργούνται από τον τρόπο κατά τον οποίο βγαίνει ο ήχος του οργάνου. Αυτές είναι:
 - α. τα ιδιόφωνα όπως για παράδειγμα τα κύμβαλα, τα gong, τα τρίγωνα και κάποια ξύλινα όπως για παράδειγμα το wooden fish κ.λπ.
 - β. τα μεμβρανόφωνα όπως για παράδειγμα τα κινέζικα gu τα οποία είναι τύμπανα που χωρίζονται σε ονομασίες ανάλογα με το σχήμα, τη μεμβράνη και τον τρόπο που χρησιμοποιούνται (tang-gu, ban-gu κ.α.)
- Η δεύτερη κατηγορία ονομάζεται "Αερόφωνα" και ο λόγος για την ονομασία είναι ο τρόπος κατά τον οποίο βγαίνει ο ήχος από το όργανο, ο οποίος κατά κόρον προέρχεται από το δονούμενο αέρα μέσα στο όργανο. Επίσης η κατηγορία των αερόφωνων διαιρείται σε 2 υποκατηγορίες:

α. 'τα αερόφωνα με γλωττίδες' όπως για παράδειγμα το sheng, το guanzi κ.α.

β. 'τα αερόφωνα χωρίς γλωττίδες' όπως για παράδειγμα το dizi, dong xiao κ.α.

- Η τρίτη κατηγορία ονομάζεται "Χορδόφωνα" στα οποία ο ήχος προέρχεται από τη τριβή επάνω στις χορδές τους. Χωρίζονται σε 3 υποκατηγορίες:

α. χορδόφωνα των οποίων οι χορδές τραβιούνται είτε από τα δάχτυλα του εκτελεστή (qin) είτε από οποιαδήποτε μορφής πέννα (pí'pa – κινέζικο λαούτο).

β. χορδόφωνα σε σχήμα τόξου όπως το er-hu με 2 χορδές

γ. χορδόφωνα τα οποία χρησιμοποιούνται με οποιοδήποτε κτύπημα επάνω στις χορδές τους όπως για παράδειγμα το yan-qin(είδος τσίτερ, σαντούρι).

3.5 Κατηγορίες και είδη της μουσικής

Σύμφωνα με πρόσφατες ακαδημαϊκές πηγές η "παραδοσιακή" κινέζικη μουσική χωρίζεται στις εξής κατηγορίες: 1. Αυλική, 2. Θρησκευτική, 3.Τελετουργική, 4. Παραδοσιακή και 5. Μουσική των διανοούμενων^{14,8}

14. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),91

1. Η αυλική μουσική στην Κίνα κράτησε για τουλάχιστον 2000 χρόνια (221-206π.Χ. – 1644-1911μ.Χ.) όπου πλέον δεν υφίσταται στις μέρες μας¹⁵.

2,3. Η θρησκευτική και τελετουργική μουσική συμπεριλαμβάνει τελετές σε ναούς Βουδιστών και Ταοϊστών κυρίως . Χρησιμοποιείται όμως και ως μουσική δωματίου για την ανώτερη καλλιέργεια του πνεύματος.

4. Η παραδοσιακή- λαϊκή μουσική συμπεριλαμβάνει τραγούδια τα οποία είναι συνδεδεμένα με τις ζωές των αγροτών, των ψαράδων, του λαού και γενικότερα συμπεριλαμβανομένου της μουσικής για γάμους και κηδείες. Σε όλες τις περιπτώσεις, η μουσική χρησιμοποιούνταν ως σημασιολογική έννοια στην ψυχολογία των ακροατών, στη διαμόρφωση του χαρακτήρα και στον συμβολισμό της κλίμακας. Στη πεντατονική κλίμακα των 5 φθόγγων συναντούμε την έκφραση των 5 αρετών(καλοσύνη, δικαιοσύνη, ευπρέπεια, σύνεση και χρηστότητα)¹⁶.

5. Η Μουσική των διανοούμενων(Κομφούκιος) είναι συνδεδεμένη κυρίως με το όργανο 'qin' και την Kunqu opera.(αλλιώς ονομάζεται kunju και αποτελεί ένα είδος μορφής κινέζικου δράματος όπου αναπτύχτηκε τον 16° αιώνα).⁹

15. . Kartomi Margaret J., *On Concepts and classifications of musical instruments*, (U.S.A.: University of Chicago Press, 1990), 42

16. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002), 91

3.6 Η φιλοσοφία της μουσικής

Για τους Κινέζους η μουσική είχε και έχει το πρόσωπο όλου του σύμπαντος, εξέφραζε τη συμφωνία και την αρμονία του σύμπαντος και της γης. Παρήγαγε την αρμονία ανάμεσα στον άνθρωπο και τα πνεύματα¹⁷. Το αντικείμενό της, το καθήκον της δεν ήταν να ικανοποιεί το μυαλό ή τις αισθήσεις, παρά να μεταφέρει την αλήθεια και να προετοιμάζει τον άνθρωπο για αυτή την αλήθεια. Η μουσική στην Κίνα φαίνεται να ενσωματώνεται σαν στοιχείο της φύσης μέσα στη γενικότερη αρμονία του σύμπαντος, μιμείται τα φαινόμενα και ακολουθεί τον ήχο του αέρα και του νερού. Μέσα από αυτό τον τρόπο διαμορφώνει ήθη και ηθική στον Κινέζικο λαό, φτιάχνει χαρακτήρες και πολιτισμό. Αυτή (η μουσική) θεωρείται ο ιδρυτής της διακυβέρνησης μιας ενιαίας κυβέρνησης η οποία θα έχει την εικόνα και τους νόμους του παραδείσου. Πάνω από όλα όμως βρισκόταν και βρίσκεται η σημαντικότητα της επίτευξης της αρμονίας, ισορροπίας και τάξης στον υλικό κόσμο

"Music produces a kind of pleasure

which human nature cannot do without"

Confucius

4 Κινέζικος Βουδισμός

4.1 Γενικά στοιχεία και χαρακτηριστικά

Αντίθετα με τις αυτόχθονες φιλοσοφικό-τελετουργικές σχολές του κομφουκιανισμού και του ταοϊσμού, ο βουδισμός εισήχθη στην Κίνα τον 1ο αιώνα μ.Χ. ως συγκεκριμένο θρησκευτικό σύστημα με συγκεκριμένα κείμενα, τα λεγόμενα σούτρα (Sūtra), και πολύπλοκο, ωστόσο εξελιγμένο φιλοσοφικό πλαίσιο, ηλικίας περίπου 600 ετών. Η μετάφρασή των εισαχθέντων σούτρα ήταν έργο χρονοβόρο, λόγω του τεράστιου όγκου τους, οπότε για κάποιο εύλογο ¹⁰χρονικό διάστημα ο βουδισμός δανειζόταν το λεξιλόγιο του ταοϊσμού και δεν ήταν εμφανείς οι διαφορές τους. Αυτό που ξεχώρισε το βουδισμό αρχικά ήταν οι τεχνικές του διαλογισμού, οι οποίες συχνά συνδέθηκαν με τη μακροζωία. Με τον καιρό, δημιουργήθηκαν διαφορετικές σχολές, οι οποίες ανέλαβαν η καθεμιά τη μετάφραση, επεξήγηση ενός συγκεκριμένου σούτρα, που εξέφραζε κατ' αυτούς τη βασική θεωρία του βουδισμού, χωρίς να παραβλέπουν τη σημασία των λοιπών γραφών, και αργότερα μετεξελίχθησαν σε διαφορετικές βουδιστικές σχολές.

17. Eric Bloom, Grove's Dictionary of music and musicians, vol.2, fifth edition, C-E,(New York: The Macmillan Press Ltd.,1961),219

Ο βουδισμός περικλείει μία μεγάλη ποικιλία παραδόσεων, ιδεολογιών και πρακτικών, στηριζόμενες κατά κύριο λόγο στις διδασκαλίες του Βούδα (Buddha=Αφυπνισμένος/Πεφωτισμένος), του ιστορικού προσώπου που έφερε το όνομα Siddhārtha Gautama, ή αλλιώς Shakyamuni¹⁸. Τον Siddhārtha δ¹¹εν τον απασχολούσαν οι θεοί, αλλά ο Άνθρωπος: ο νους του ανθρώπου, τα ένστικτα και οι επιθυμίες του. Δίδαξε ότι εάν οι άνθρωποι μπορούν να διδαχθούν πως ο φυσικός φαινόμενος κόσμος είναι μία ψευδαίσθηση, τότε θα μπορούν να αποδεσμευτούν από αυτόν και να απελευθερωθούν από τα δεσμά της αυτοκαταστροφής και της πνευματικής αιχμαλωσίας τους. Μόνο τότε θα φτάσουν οι άνθρωποι στην εμπειρία του Βούδα: στην απόλυτη φώτιση, στην απόλυτη νιρβάνα. Ο Βούδας δεν επιχείρησε να προτείνει ένα σταθερό φιλοσοφικό σύστημα, προσπαθώντας να ικανοποιήσει τη διανοητική περιέργεια για την έσχατη Αλήθεια, απαντώντας λεκτικά. Δε θέλησε να αφήσει γραπτό έργο, ωστόσο το καθήκον αυτό ανέλαβαν οι επόμενες γενιές από αυτόν, με έργα πρόσφορα ως βάση για τη θεμελίωση του Ζεν.

4.2 Βουδιστικές σχολές

Τα χρόνια που ακολούθησαν τη φώτιση του Βούδα, το βουδιστικό κίνημα χωρίστηκε σε δύο διαφορετικά φιλοσοφικά στρατόπεδα, σήμερα γνωστά ως βουδιστικές σχολές Theravada και Mahayana. Ο βουδισμός Mahayana, ο οποίος βασίζεται στις απλές διδασκαλίες του Siddhārtha Gautama, θεωρείται περισσότερο μία φιλοσοφική μέθοδος, παρά ένα δόγμα, και περιγράφεται ως πνευματικός ανθρωπισμός, εφόσον έχει ως κέντρο του τον Άνθρωπο, και όχι το Θεό, τους θεούς. Το ίνδαλμα του Mahayana είναι ο Bodhisattva (φωτισμένο ον) ο οποίος ορκίζεται να μην παραδοθεί στο Nirvana (σβήσιμο) αλλά να παραμείνει στο κύκλωμα των υπάρξεων και να δρα εκεί προς όφελος όλων των ευαίσθητων όντων μέχρις ότου να ελευθερωθούν [δηλαδή να φωτιστούν] όλα. Προτάσσει ότι η γέννηση είναι πόνος, τα γηρατειά είναι πόνος, η αρρώστια είναι πόνος, ο θάνατος είναι πόνος, η ένωση με το άτομο που δεν αγαπάμε είναι πόνος, ο χωρισμός από τον άνθρωπο που αγαπάμε είναι πόνος, το να μην μας ποθούν είναι πόνος και ο ασκητισμός είναι η λύτρωση από αυτόν τον πόνο.

Ο Ταοϊσμός όργωσε το πεδίο της περιοριστικής σκέψης που επέβαλλε ο

18. Ο Siddhārtha Gautama (566-486 π.Χ.) ήταν πρίγκιπας της δυναστείας Shaky από τη Βόρεια Ινδία, στην περιοχή που σήμερα είναι ΒΑ του Νεπάλ. Σε ηλικία 29 ετών αποφάσισε να εγκαταλείψει σύζυγο, παιδί και την αυλή του πατέρα του Suddhodana, για να ζήσει ως περιπλανώμενος ασκητής. Ακολούθησε διάφορους δασκάλους, στη μάταιη προσπάθειά του να βρει την εσωτερική απελευθέρωση. Ο μύθος λέει ότι πάνω που ήταν έτοιμος να παραιτηθεί από την προσπάθειά του, κάθισε κάτω από το δέντρο bodhi (= φώτιση) στην περιοχή Bodh-Gaya της βόρειας Ινδίας και έκανε διαλογισμό με τον οποίο έφτασε στη Φώτιση, άκουσε τη "φωνή της χρυσής τομής", ένα είδος συμβιβασμού ανάμεσα στον ηδονισμό και στον ασκητισμό. Schuhamacher, S. *Zen*, μτφ. Κ. Πριμαβέρα, (ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Θεσσαλονίκη, 2005 [2001]), 16-22

κομφουκιανισμός, αλλά ήταν ο Βουδισμός αυτός ο οποίος έδωσε στην Κίνα την απαραίτητη φιλοσοφική δομή που είχε ανάγκη, ήτοι τις ινδικής καταγωγής μεταφυσικές θεωρίες. Ο καθαρός κινεζικός νατουραλισμός συνάντησε την ινδική αφαίρεση και το αποτέλεσμα αυτής της ένωσης ήταν το Τσαν (Ch'an)¹⁹. Η σχολή του Ch'an ήταν το μπόλι μιας εύθραυστης ξενόφερτης ιδέας, του βουδισμού, πάνω στο στέρεο ιθαγενές είδος αντίληψης των πραγμάτων, του ταοϊσμού. Το κινέζικό Τσαν (Ch'an), γεννημένο από το ινδικό Μαχαγιάνα (Mahayana), έγινε με τη σειρά του το ιαπωνικό Ζεν (Zen). Η απλότητα της εκφοράς του Ζεν, είν¹²αι σε μεγάλο βαθμό, ένας επαναπροσδιορισμός της αρχικής ιδέας της επίγνωσης του βουδισμού.

4.3 Η μουσική του Βουδισμού στην Κίνα

4.3.1 Η ιδεολογία της και τα χαρακτηριστικά της

Η Μουσική σε συνάρτηση με τις λειτουργίες των Βουδιστών της Κίνας έχουν μια ιστορία περίπου 2000 ετών όπου ακόμη και σήμερα στις ημέρες μας είναι ευρέως εξασκούμενο είδος θρησκευτικής μουσικής στην Κίνα. Ο ορισμός της θρησκευτικής μουσικής των κινέζων Χαν (από τη δυναστεία των Χαν) τον 21^ο αιώνα συνεχίζει να είναι διφορούμενος και αμφιλεγόμενος καθώς η βουδιστική μουσική είναι μια αρκετά πολύπλοκη έννοια από μόνη της καθώς παρουσιάζει ποικιλομορφία στη σκέψη, τη πράξη, τις αξίες, την αισθητική του συνόλου, τις ιδέες και τις ιδιαίτερες αντιλήψεις της²⁰.

Για να κατανοήσουμε την ουσία της κινέζικης βουδιστικής μουσικής, πρέπει πρώτα να συνειδητοποιήσουμε πως απευθυνόμαστε σε μια ευρέως διαδεδομένη θρησκεία και ιδέα η οποία είναι αποτελούμενη από διαφορετικές παραδόσεις (όπως για π.χ. ο Mahayana και ο Theravada βουδισμός) και συσχετίζεται από την ταξινόμηση ενός ευρύτερου κοινωνικού πλαισίου όπως για παράδειγμα από ύμνους, προσευχές, πιστούς και μη. Η μουσική των βουδιστών κινέζων Χαν ήταν και είναι ευρέως διαδεδομένη ανάμεσα στους ανθρώπους της. Διαχωρίζεται σε 2 κατηγορίες βάση του περιεχομένου και του είδους της. Αυτές είναι η τελετουργική μουσική ή αλλιώς η μουσική που παιζόταν μέσα στους ναούς και η Βουδιστική παραδοσιακή μουσική²¹.

19. Hoover, T., The Zen experience: *THE HISTORICAL EVOLUTION OF ZEN*

THROUGH THE LIVES AND TEACHINGS OF ITS GREAT MASTERS, (New York: NAL, 1980), 17-18

20. Stanley Sadie, The new grove dictionary of music and musicians, *Cannon to classic rock*, second edition, vol. 5, (New York: Macmillan Publishers Limited, 2001), 669

21. The editorial committee of Chinese civilization, China: *five thousand years of history and civilization*, (Hong Kong: City University of Hong Kong Press, 2007), 464

Η τελετουργική μουσική παιζόταν σε διάφορα είδη Βουδιστικών τελετών όπως για παράδειγμα στην καλλιέργεια των τελετουργιών, στις επιμνημόσυνες τελετές και στις λυτρωτικές σωτήριες τελετές. Οι επιμνημόσυνες τελετές γίνονταν για να εορτάσουν και να εξυμνήσουν τη γέννηση του Βούδα Sakyamoni. Οι λυτρωτικές σωτηρίες τελετές γίνονταν-εξασκούνταν με απώτερο σκοπό την ανάπαυση των ψυχών των νεκρών και της ανανέωσης αυτών. Τέτοιου είδους τελετές συνδυάζουν απαγγελία και οργανική μουσική. Η απαγγελία αρκετά συχνά αναφέρονταν ως τραγούδι το οποίο κάλυπτε ωδές, λειτουργίες, ύμνους και άλλων ειδών μελωδίες. Με την εξέλιξη του κινέζικου βουδισμού αφομοιώθηκαν κάποια μουσικά χαρακτηριστικά της κινέζικης μουσικής όμως και της βουδιστικής φιλοσοφίας, τα οποία αφορούν συγκεκριμένη κατασκευή των λειτουργιών, λυρικό στυλ στη μουσική, διάφορες τεχνικές και φόρμες στις ψαλμωδίες τους²². Το τραγούδι αποτελεί ένα πολύ σημαντικό ρόλο στις κινέζικες βουδιστικές λειτουργίες. Παρόλα αυτά η παραδοσιακή βουδιστική λογοτεχνία αντιτίθεται χρησιμοποιώντας τον όρο 'γμε' (μουσική) για να περιγράψει τις τελετουργίες της και αρκετοί¹³ Βουδιστές δεν θεωρούν ως μουσική το ιερό αυτό τραγούδι τους. Μιλώντας περί αντίληψης της μουσικής όμως, οι περισσότεροι Βουδιστές δεν περιγράφουν τα τραγούδια τους ως μουσική. Ένα μεγάλο ποσοστό του κινέζικου πληθυσμού συμφωνεί στο ότι στις Βουδιστικές λειτουργίες συμπεριλαμβάνεται η μουσική δίνοντας του τη μορφή προσευχής ή ύμνου.

5 Τα γενικότερα χαρακτηριστικά της λειτουργικής Βουδιστικής μουσικής

5.1 Η μετάφραση των γραφών και ύμνων

Καθώς ο Βουδισμός "πρωτοσυστήθηκε" στην Κίνα, όλη η προσοχή εστιάστηκε και συγκεντρώθηκε στη μετάφραση γραφών (των σούτρα και ντάρμα), η διδασκαλία των Σανσκριτικών Βουδιστικών ύμνων συνεχίστηκε για τον απλό λόγο στο ότι υπήρχαν αρκετές διαφορές ανάμεσα στις 2 γλώσσες. Για παράδειγμα η τεχνική του αυτοσχεδίου τραγουδιού εξασκούταν πρώτα στην Ινδία το 1500-500π.Χ., όμως επειδή η κινέζικη γλώσσα ήταν εντελώς διαφορετική από τη σανσκριτική²³, οι Κινέζοι δεν μπορούσαν να υιοθετήσουν τις τεχνικές του ινδικού τραγουδιού εξ ολοκλήρου, έτσι προσάρμοσαν τις δικές τους ντόπιες

22. Pi-Yen Chen, *Chinese Buddhist Monastic Chants*, (Middleton: A-R editions, Inc., 2010), 2

23. η κλασική γλώσσα της Ινδίας και λειτουργική γλώσσα του ινδουισμού και βουδισμού, χρησιμοποιείται ως η κατεχόμενη τελετουργική γλώσσα στα ινδουιστικά τελετουργικά με τη μορφή ύμνων και μάντρα.

φόρμες τραγουδιού στη Βουδιστική φιλοσοφία. Για παράδειγμα οι σανσκριτικές λέξεις έχουν πολλές συλλαβές καθώς οι κινέζικες είναι μονοσύλλαβες. Έτσι τα κείμενα θα έβγαιναν πολύ μεγάλα με πολλές συλλαβές, έχοντας ως αποτέλεσμα ο ρυθμός της μουσικής να ακούγεται βιαστικός και γρήγορος. Για αυτούς τους λόγους έχουν γίνει οι μεταφράσεις αυτών των ύμνων-γραφών στα κινέζικα και με αυτό τον τρόπο σταμάτησε να διδάσκεται και να χρησιμοποιείται η Σανσκριτική γλώσσα. Κατά την έλλειψη των παραδοσιακών αυτών ύμνων, οι μοναστηριακοί αργότερα ξαναέγραψαν, ξανασυνέθεσαν και προσάρμοσαν κλασικά παραδοσιακά τραγούδια παράλληλα με μουσική η οποία παιζόταν στα παλάτια και τις βασιλικές αυλές. Απώτερος σκοπός τους ήταν η ανύψωση και ανάπτυξη τη μοναδικής παραδοσιακής "γεύσης" της κινέζικης βουδιστικής μουσικής.

5.2 Το λειτουργικό τραγούδι και οι Ύμνοι

Γενικότερα οι ύμνοι των λειτουργιών αποτελούν τα πιο επίμονα παραδοσιακά στοιχεία της θρησκευτικής ζωής προσδίδοντας την αίσθηση της συνέχειας στην ιστορία των κινέζων βουδιστών. Αντιπροσωπεύουν το παρελθόν, όμως είναι βαθιά ριζωμένα στο παρόν και με μια λογική συμβολίζουν τη βούληση των ναών και των μοναστηριών καθώς μετατρέπουν τις παλιωμένες τάσεις και πιστεύω σε καινούρια και νέα θρησκευτικά ιδεώδη. Η παλαιότερη συλλογή τέτοιων ύμνων χρονολογείται κατά τη δυναστεία των Wei (220-265 μ.Χ.) από τον Cao Zhi (γιος του αυτοκράτορα Cao Cao και επιτυχημένος ποιητής της εποχής του καθώς και συνθέτης) ο οποίος μέσω μια εμπειρίας αναμνηστικής ενός τραγουδιού που άκουσε στα σανσκριτικά, καθώς αυτό άγγιξε την ψυχή του, το αποθήκευσε στη μνήμη του και στη συνέχεια μετέγραψε αυτό το κομμάτι σε μια δική του μελωδία η οποία ονομάστηκε *'The Yushan Fanbei'* και αποτελεί το πρώτο βουδιστικό κινέζικο ύμνο σε κινέζικο στυλ. Αυτό το τραγούδι εκφράστηκε ως η βάση, το θεμέλιο της ανάπτυξης της κινέζικης βουδιστικής μουσικής.

5.3 Fanbei

Επομένως η βουδιστική φωνητική μουσική αποτελείται¹⁴ από το *Fanbei* ή *Fayin*²⁴ ως ορισμό του τραγουδιού –ύμνου σε τελετουργίες Βουδιστικές και έχει τις ρίζες

24. Οι Βουδιστές χρησιμοποιούν τη λέξη *yin* όπου σημαίνει ήχος ή πιο συχνά συνδυάζουν το *yin* ώστε να εκφράσουν θρησκευτικούς υπαινιγμούς για παράδειγμα: *Fayin*: 'sound of dharma', *Zhihuiyin*: 'sound of wisdom', *Cibeiyin*: 'sound of charity'.

του στην εποχή του Βούδα (563/480π.Χ. -483/400π.Χ.) και το *Foqm*. Λέγεται αναμεταξύ Βουδιστών πως το τραγούδι των λειτουργιών δεν είναι μονάχα μια ιερή προσφορά στον Βούδα, αλλά ένα δυνατό "Όχημα" προσευχής, το οποίο βοηθάει ξεχωριστά τον οποιοδήποτε στη γνώση της φύσης του Βούδα. Ο συνδυασμός των ιερών κειμένων με τη μουσική αποτελεί μια γέφυρα σύνδεσης ανάμεσα στη πίστη και τον κόσμο των πνευματών²⁵. Ο Όρος *Fanbei* αφορά το λειτουργικό τραγούδι, την απαγγελία και είναι παράγωγο της Σανσκριτικής λέξης *patha* η *pathaka* και σημαίνει τραγούδι-ψαλμός. Το *fanbei* ονομάζεται και αλλιώς *bai* η *zanbai*. Στα κινέζικα η λέξη *fan* (η οποία είναι σανσκριτικής προέλευσης) σημαίνει αγνότητα του μυαλού και η λέξη *bei* σημαίνει ευλογία. Τα *Fanbei* είναι ύμνοι επομένως οι οποίοι χρησιμοποιούνται συγκεκριμένα για να εξυμνήσουν τον Βούδα. Στα βουδιστικά σούτρα τα *fanbei* υποδεικνύουν τη χρήση του τραγουδιού κατά το "κήρυγμα του dharma" (ο όρος αναφέρεται στην υφιστάμενη τάξη της φύσης και της ανθρώπινης ζωής και στη συμπεριφορά που θεωρείται πως εναρμονίζεται με αυτή τη τάξη) ή υποδεικνύουν την απαγγελία διαφόρων γραφών κατά τη διάρκεια της ζωής του Βούδα. Κατά την κινέζικη παράδοση ο όρος αφορούσε αποκλειστικά ύμνους και δοξασίες²⁶. Σε αντιπαράθεση με τα τραγούδια τα οποία χρησιμοποιούνται για να αποκαλύψουν την αλήθεια των σούτρα τα *fanbei* συμπεριλάμβαναν μια σεβαστή και όμορφη συλλογή από γλυκές και απαλές μελωδίες οι οποίες εξυμνούν τον Βούδα.

5.4 Οι λειτουργίες των *fanbei*

Οι μελωδίες αυτές χαρακτηρίζονται από ένα χαλαρό και εύκολο ρυθμό, απαλούς τόνους και από ένα αξιοπρεπή και ειλικρινή – σοβαρό τρόπο. Προσδίδουν μια κομψή έκφραση στις 5 ενάρετες ποιότητες οι οποίες είναι: η ειλικρίνεια, η κομψότητα, η διαύγεια αυτοκυριαρχία και το ουσιαστικό βάθος της ψυχής. Κατά την εξάσκηση του Βουδισμού τα *fanbei* έχουν σημαντικές λειτουργίες στην καθημερινότητα, σε λειτουργίες μεταμέλειας και σε τελετές οι οποίες συνοδεύουν διαλέξεις των σούτρα. Η κυρία λειτουργία των *fanbei* είναι η συντήρηση της συναισθηματική¹⁵ς ενέργειας, η ηρεμία των σκέψεων, η μείωση της επιθυμίας και η επιστροφή των δραστηριοποιηθέντων στην πραγματική τους φύση έχοντας πλέον καθαρό μυαλό.

25. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),328

26. Pi-Yen Chen, *Chinese Buddhist Monastic Chants*, (Middleton: A-R editions, Inc.,2010),26

5.5 Τύποι *fanbei*

Υπάρχουν 2 τύποι *fanbei* οι οποίοι και έχουν αναγνωριστεί. Τα *song* ή *niansong* (απαγγελία) και τα *zan* ή *gezan* (τραγούδι). Στυλιστικά τα *song* μοιάζουν με τα αντίστοιχα ρετσιτατίβο εφόσον και έχουν χαρακτηριστεί ως ένα μικρό ρυθμικό μοτίβο(pattern), συλλαβική σύνθεση στο κείμενο, δηλαδή μια συλλαβή έναντι μιας νότας και ευέλικτο μέτρο. Τα *zan* είναι ισοδύναμα με το στυλ ενός ύμνου. Δηλαδή είναι μελωδικά. Διακοσμητικά, μολυσματικά (πολλαπλές νότες έναντι μιας συλλαβής) και μεγαλύτερα σε έκταση. Στη θεωρία, και τα δυο είδη *fanbei* είναι κατά προσέγγιση μονοφωνικά. Κατά τη πράξη όμως μια μικρή ποσότητα ετεροφωνίας μπορεί να ακουστεί. Κατά ένα μεγάλο βαθμό αυτό μπορεί να οφείλεται στην ικανότητα του κάθε καλλιτέχνη η στην ικανότητα ολόκληρης χορωδίας. Πολλές φορές μπορεί να προκύψει μη ηθελημένη ετεροφωνία η πολυφωνία όταν ένα *song* εκτελείται- παρουσιάζεται έτσι ώστε το κείμενο να απαριθμείται σε μεγάλες ατέλειωτες φράσεις, στις οποίες φαίνεται να προκύπτουν τυχαίες νότες και η ένταση του ήχου φαίνεται να έρχεται και να φεύγει συνεχεία.

5.6 Εκτέλεση των λειτουργικών τραγουδιών-ύμνων

Το λειτουργικό τραγούδι συνήθως τραγουδιέται από Ιερείς όμως και ερασιτέχνες μπορούν να συμμετέχουν κυρίως σε μοναστήρια τα οποία έχουν το δικό τους εκκλησίασμα(συγκέντρωση πιστών). Στα περισσότερα μοναστήρια ένας ιερέας ο οποίος ονομάζεται *Weina* (δάσκαλος) είναι ο επικεφαλής κατά τη διάρκεια του τραγουδιού, ο οποίος ξεκινά κάθε μέρος ενός *fanbei* τραγουδώντας την πρώτη συλλαβή πρώτος και στη συνέχεια όλοι μαζί ομόφωνα²⁷.

Τα *fanbei* γενικά συμπεριλαμβάνουν μια χορωδία η οποία είναι συνοδεύμενη από διάφορα κρουστά όργανα. Συνήθως ένα η δυο ξύλινα πνευστά χρησιμοποιούνται καθώς και ορισμένες φορές μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάποιο χορδόφωνο όπως για παράδειγμα το *qin*, ειδικότερα όταν σε κάποιο *fanbei* συμπεριλαμβάνονται παραδοσιακά θρησκευτικά στοιχεία για παράδειγμα λατρείες προγόνων και κηδείες. Σήμερα τα *fanbei* είναι ευρέως διαδεδομένα και γνωστά σε διάφορα *Fashi* (βουδιστικές λειτουργίες και τελετές) συμπεριλαμβάνοντας τη χειροτονία της θείας κοινωνίας, την τελετή¹⁶ της νηστείας, επιμνημόσυνες λειτουργίες, εξομολογήσεις και την ημερήσια θεία

27. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),329-330

λειτουργία. Με το πέρασμα των χρόνων πολλές μελωδίες από αυτές έχουν χαθεί. Ήχοι και μελωδίες οι οποίες έχουν διατηρηθεί σε παλαι¹⁷ους ναούς χρονολογούνται από την δυναστεία των Yuan (1279-1368 μ.Χ.) και των Ming (1368-1644 μ.Χ.) όπου και αναπτύχτηκε ένα καινούριο στυλ διδασκαλίας του dharma σε συνάρτηση με τις fanbei μελωδίες.

5.7 Τα Foqu

Είδος φωνητικής μουσικής η οποία κατά κύριο λόγο έχει γραφτεί για να ταιριάζει απόλυτα με διάφορα κείμενα του Βουδισμού. Μοιάζουν με ποιήματα. Η δομή και η κατασκευή των μουσικών φράσεων, βασίζεται στη δομή των κείμενων. Το δομημένο κείμενο μπορεί να είναι γραμμένο είτε συλλαβικό, είτε μελισματικό. Τα *Foqu* μπορούν να τραγουδιστού είτε σόλο από ένα καλλιτέχνη ερμηνευτή, είτε ταυτόχρονα από ολόκληρη τη συγκέντρωση, είτε από μια συγκέντρωση και έναν επικεφαλής, είτε ανάμεσα από 2 άτομα. Εκτελούνται κυρίως σε λειτουργίες που λαμβάνουν χώρο έξω από τους ναούς και μοναστήρια κατά κόρον σε υπαίθριες κοινότητες όπου υπάρχει το παραδοσιακό στοιχείο το οποίο είναι συνδεδεμένο με τις βουδιστικές λειτουργίες²⁸. Αποτελεί μεγάλο ενδιαφέρον να σημειώσουμε πως τα *foqu* εκτός από τη σύνδεση τους με το υπαίθριο παραδοσιακό στοιχείο μερικές φορές εισχώρησε στα παλάτια και τις βασιλικές αυλές όπου θα μπορούσε να απο¹⁸δοθεί και ως ένα καινούριο είδος.

5.8 Τα κείμενα της λειτουργικής μουσικής

Οι σημαντικοί τύποι κειμένων είναι 4 οι οποίοι χρησιμοποιούνται στη λειτουργική μουσική: τα *jing*, *zhou*, *zan* και *ji*

Τα *jing* (σούτρα στα σανσκριτικά) και *zhou* (μάντρα) είναι τα απαραίτητα στοιχεία τα οποία χρησιμοποιούνται στα κείμενα των λειτουργιών. Αυτά αποτελούν κείμενα-γραφές οι οποίες προφέρουν το κήρυγμα το οποίο αποδίδεται και καταλογίζεται σε αυτό του Βούδα και των Μποντισάτβα (Bodhisattva) στον Μαχαγιάνα Βουδισμό ονομάζεται αυτός ο οποίος έχει φτάσει στο διαφωτισμό. Τα *jing* και *zhou* τραγούδιούνται όπως τα ρετσιτατίβο και παρουσιάζονται στο μεσαίο τμήμα των λειτουργιών σε συνδυασμό με την

28. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),331

επίκληση που γίνεται στους Μποντισάτβα. Τα *zan* και τα *ji* είναι ύμνοι σε ομοιοκαταληξία οι οποίοι γενικότερα προφέρονται και ως *zanbei* στο γενικό πλαίσιο των κινέζικων βουδιστικών λειτουργιών. Η διάφορα ανάμεσα στα *zan* και τα *jin* είναι η εξής: Τα *ji* γενικότερα είναι μετρικά, ενώ τα *zan* κάποιες φορές μπορεί να ακουστούν ακανόνιστα. Και στις 2 περιπτώσεις 6 στροφά και 8 στροφά τραγούδια βρίσκονται ανάμεσα στα *zanbei*. Στις περισσότερες λειτουργίες τα *zan* και *ji* παρουσιάζονται στην αρχή και το τέλος.

6 Οι βουδιστικές λειτουργίες

Οι βουδιστικές λειτουργίες αποτελούν μια επίσημη θεια λειτουργία λατρείας και σεβασμού η οποία παρουσιάζεται από τους Βουδιστές Sangha²⁹(Ανάμεσα στη βουδιστική θρησκεία και σε οποιαδήποτε παραδοσιακή αίρεση παραπλήσια του Βουδισμού. Συνήθως πραγματοποιούνται 1 ή και μπορεί και περισσότερες φορές μέσα στην ημέρα και ποικίλουν ανάμεσα στους Theravada και Mahayana Βουδιστές. Η λειτουργία συνήθως αποτελείται από τραγούδι – ύμνους ή από την απαγγελία των σούτρα ή κειμένων μέσα από τα σούτρα. Ανάλογα με τι δεσμεύεται – υπόσχεται ο δραστηριοποιηθέντας μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε σε κάποιο ναό είτε στο μοναστήρι. Η λειτουργία πραγματοποιείται κάθε μέρα μπροστά από κάποιο η κάποια αντικείμενα λατρείας συνοδευόμενη από προσφορές σε αυτά, είτε με φαγητό είτε με νερό είτε με κάποιου είδους θυμίαμα. Οι πρωινές και οι απογευματινές λειτουργίες είναι βασικές υποχρεώσεις των ναών.

Οι μοναστικές λειτουργίες η τελετουργίες κατέχουν μακρά ιστορία κυρίως μετά τη δυναστεία των Song(960-1279 μ.Χ.) . Η συστηματική εξάσκηση της μουσικής αποτελούσε σημαντικό δομικό στοιχείο της τελετουργικής ανάπτυξης και εξέλιξης. Η χρήση διαφόρων μουσικών οργάνων βοήθησε στον προσδιορισμό της συγκρότησης των λειτουργιών και των ύμνων, του τραγουδιού όπου με τον

29. Η μοναστική Σάνγκα είναι ουσιώδης στη διατήρηση του Ντάρμα του Βούδα για το όφελος όλων των αισθανόμενων όντων. Χωρίς αυτή, θα έλεγα ότι είναι πολύ, πολύ δύσκολο να ανθίσει το Ντάρμα του Βούδα. Πιστεύω ότι αυτός είναι ένας από τους πρώτους λόγους που ο ιστορικός Βούδας Σακιάμουνι δημιούργησε τη Σάνγκα. Δεν πιστεύω ότι ο σκοπός του ήταν να αναπτύξει το μοναστικό σύστημα για να προσηλυτίσει τους πάντες. Αν όμως κάποιος, ανάλογα με τις φιλοδοξίες του, επιθυμεί να προσεγγίσει το Ντάρμα του Βούδα και να ακολουθήσει το μονοπάτι του Βούδα, τότε η Σάνγκα του δίνει τη δυνατότητα να το κάνει αυτό.)

τρόπο αυτό οι μοναχοί μπορούσαν να συγκεντρώνονται και να μην διαταράσσουν τις σκέψεις και τις προσευχές τους. Στις μέρες μας σχεδόν κάθε δραστηριότητα των βουδιστών Sangha είναι κωδικοποιημένη³⁰. Το στάδιο του κινέζικου βουδισμού στο κομμάτι των μοναστικών λειτουργιών συμπεριλαμβάνει 8 κατηγορίες λειτουργιών.

Αυτές είναι οι εξής:

1. 3 “καταφύγια” για τους Βουδιστές λαμβάνοντας αρχές και ξυρίζοντας τα κεφάλια τους.
2. Καθημερινή απαγγελία συμπεριλαμβάνοντας την καθημερινή θεία λειτουργία
3. Τελετουργίες νηστείας και προσκυνήματος
4. Λειτουργίες που παρουσιάζουν τα σούτρα, απαγγέλουν τα σούτρα και κηρύττουν τα σούτρα
5. Τελετουργίες κηδείας όπως παραδίδοντας τους νεκρούς, ελευθερώνοντας ζώες και απονέμοντας φαγητό.
6. Προσφέρουν λειτουργίες
7. Λειτουργίες για σημαντικές και αξιόλογες βουδιστικές εορτές όπως για παράδειγμα η γέννηση του Sakyamuni Buddha.
8. Άλλες ευλαβής λειτουργίες όπως οι 7 Βούδες η αλλιώς οι 7 Χαν

Όλες οι παραπάνω λειτουργίες που ανέφερα είναι σημαντικές και καθοριστικές για τους κινέζους βουδιστές, θα ήθε²⁰λα όμως να δώσω βάση σε 2 από αυτές τις 8 καθώς ήταν αυτές που μου κίνησαν το ενδιαφέρον περισσότερο από τις υπόλοιπες.

30. Pi-Yen Chen, *Chinese Buddhist Monastic Chants*, (Middleton: A-R editions, Inc.,2010),7

6.1 Δύο σημαντικές Βουδιστικές λειτουργίες

6.2 Η λειτουργία των 7Chan

Όσο αναφορά τις λειτουργίες των 7 Chan ή 7 Βούδα, θέλω να τονίσω πως είναι περίοδοι οι οποίες είναι αρκετά δημοφιλής για τους κινέζους Βουδιστές, καθώς χρονολογούνται πόση είναι διάσημες από την περίοδο της δυναστείας των Qing. Πρόκειται για στοχαστικές περιόδους διαλογισμού Chan³¹ όπου σκοπός ήταν ο καθησυχασμός των Mahayana Βουδιστών μέσω των 7 παραγόντων των 7 Βούδα(οι 7 παράγοντες του διαφωτισμού : σύνεση, έρευνα των dharma, ενέργεια, έκσταση, γαλήνη, συγκέντρωση, αυτοκυριαρχία) και της αφοσίωσης τους στον Amitabha Buddha. Ο λόγος για τον οποίο αναφέρομαι στη συγκεκριμένη λειτουργία είναι για να αναδείξω τη σημαντικότητα του τραγουδιού και της μουσικής σε συνδυασμό με το διαλογισμό , τη πίστη και τη θρησκεία του Βουδισμού.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η τελετουργία σε συνδυασμό με συγκεκριμένα μουσικά στοιχεία χρησιμοποιούνται ώστε να ενισχυθούν οι θρησκευτικές λειτουργίες. Ύμνοι και μουσικά όργανα χρησιμοποιούνται στους ναούς ώστε να διευκολύνουν τις κατάλληλες συμπεριφορές που αναλογούν και προσδιορίζουν συγκεκριμένα μέρη του διαλογισμού, προσευχές και φάσεις επικλήσεις του Βούδα³². Για παράδειγμα κατά τη διάρκεια των 7 Chan ο κατάλληλος χειρισμός των μουσικών οργάνων στην έναρξη και το τέλος του κομματιού στο οποίο περιλαμβάνεται ο διαλογισμός, συχνά προκαλεί στους ασκούμενους μια αίσθηση συγκέντρωσης και ηρεμίας. Οι βουδιστές πιστεύουν πως μερικά όργανα παραδείγματος χάρη οι μικρές καμπάνες, διακατέχονται από μια συγκεκριμένη ηχητική η οποία μπορεί να διαταράσσει τη βαθιά συγκέντρωση του ατόμου χωρίς όμως να ενοχλήσει την ηρεμία του. Η μουσική είναι αναγκαία και απαραίτητη στην εκφοράς²¹η βαθυστόχαστων συναισθημάτων έχοντας σκοπό την επίκληση στον Βούδα.

31. από τη σανσκριτική λέξη dhyaana όπου σημαίνει διαλογισμός ή κατάσταση-φάση διαλογισμού και πρόκειται για μια σχολή του Βουδισμού Mahayana σε συνδυασμό με τους Ταϊστές.

32. Pi-Yen Chen, *Chinese Buddhist Monastic Chants*, (Middleton: A-R editions, Inc.,2010),8

6.3 Η εξάσκηση της καθημερινής Θείας Λειτουργίας

Άλλη μια πολύ σημαντική λειτουργία άξια αναφοράς είναι η σύγχρονη εξάσκηση της καθημερινής Θείας Λειτουργίας των Βουδιστών. Αποτελεί την απόλυτη και απαραίτητη λειτουργία του κινέζικου Βουδισμού στα μοναστήρια, αποτελεί τον πυρήνα του Κινέζικου Βουδισμού. Βάση των βουδιστικών μοναστικών εντολών, η αλλιώς της βουδιστικής μοναστικής σειράς, πρόκειται για την καθημερινή απαγγελία κειμένων και γραφών. Πρόκειται για μια παράδοση και τρόπο ζωής για πάνω από 2 χιλιετίες στον Κινέζικο Βουδισμό.

Ο κινέζικος βουδισμός ακολουθεί αυτό το κώδικα ώστε να μπορεί να ρυθμίζει την καθημερινή ρουτίνα. Να μπορεί να προωθεί πνευματικά τη βουδιστική κοινότητα κοινώς το *sangha* (στα σανσκριτικά σημαίνει σύνδεσμος, συνεργασία, ένωση). Η σύγχρονη εκδοχή της καθημερινής λειτουργίας εξασκείται από τους κινέζους Βουδιστές βάση του μοναστικού κώδικα από το τέλος της δυναστείας των Ming περίπου τον 16^ο αιώνα. Πιο συγκεκριμένα η ημερήσια θεία λειτουργία είναι μια τελετουργία η οποία συμπεριλαμβάνει και ενσαρκώνει τα ιδεώδη του δόγματος του Βουδισμού, τα οποία δεν είναι αλλά από τη πνευματικότητα, την κοινωνική ολοκλήρωση και ενσωμάτωση. Είναι σχεδιασμένη έτσι ώστε να εξαγνίζει το μυαλό και να προωθεί την πνευματικότητα ανάμεσα στο Sangha³³. Για παράδειγμα ορισμένες διαδικασίες οι οποίες γίνονται κατά τη διάρκεια της ημερήσιας θείας λειτουργίας αποσκοπούν στο να παραμένουν οι Βουδιστές γαλήνιοι και συλλογισμένοι. Κατά αυτό το τρόπο νωρίς το πρωί εφόσον ξυπνήσουν υπό τους ήχους συγκεκριμένων μουσικών οργάνων όπως είναι το *mu-yu*, μια καμπάνα και ένα τύμπανο, το Sangha επιτηρεί την πρωινή λειτουργία με απώτερο σκοπό τον εξαγνισμό των σκέψεων πριν προλάβουν αυτές να εμφανίσουν και πραγματοποιηθούν.

Η ημερήσια λειτουργία βοηθά το Sangha να αυξήσει την πνευματικότητα των πιστών μέσω των κειμένων του, τα οποία είναι διαλεγμένα και δομημένα σε σκοπούς θρησκευτικής αποτελεσματικότητας. Για παράδειγμα, τα κείμενα που χρησιμοποιούνται το πρωί βοηθούν στον εξαγνισμό του μυαλού (όπως ανέφερα και από πάνω) δημιουργούν αξίες και αποτελούν ένα οδηγό στις προσευχές. Τα κείμενα αυτά συνήθως έχουν συμβολική σημειογραφία για κρουστά όρ²²γανα στην άκρη κάθε κειμένου³⁴. Κάθε κομμάτι από τα κείμενα αντιστοιχεί σε ένα

33. James Miller, *Chinese religious in contemporary societies*, (U.K.: ABC-CLIO, Inc., 2006), 113

34. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002), 330

χαρακτηριστικό ξεχωριστό μουσικό στύ²³λ, το οποίο ταιριάζει και εξυπηρετεί συγκεκριμένα στάδια της θειας λειτουργίας.

7 Μουσικά όργανα του κινέζικου Βουδισμού

Μουσικά όργανα τα οποία χρησιμοποιούνται σε διάφορες Βουδιστικές μοναστικές λειτουργίες και τελετές ονομάζονται *baiqi* η αλλιώς *faqi* η αλλιώς *dharma instruments* και πρόκειται για ένα σύνολο κρουστών οργάνων, τα οποία στα κινέζικα βουδιστικά κείμενα βρίσκονται και αναφέρονται με διάφορους και διαφορετικούς όρους ως *jianzhi* ή *jianzhui*. Η κανονική λειτουργία των *faqi* τα πρώτα χρόνια της χρήσης τους ως μουσικό σύνολο στους ναούς και τα μοναστήρια των Βουδιστών ήταν η ουσιαστική συγκέντρωση από ένα σύνολο πιστών στις λειτουργίες. Υπό την ολοκλήρωση των μοναστικών θεσμών τα *faqi* έχουν γίνει υπερλειτουργικά, πιο πρακτικά, χρηστικά στα μοναστήρια καθώς έχουν αναπτυχτεί για περισσότερες χρήσεις μέσα στα μοναστήρια³⁵. Μερικές από τις χρήσεις των *baiqi* στα σύγχρονα βουδιστικά μοναστήρια είναι να ειδοποιούν για την ώρα ανάμεσα στην ημέρα, να δίνουν το έναυσμα για την έναρξη και τη λήξη των καθημερινών δραστηριοτήτων, να ρυθμίζουν τις μοναστικές εντολές. Αποτελούν βασικό και απαραίτητο στοιχείο στην καθημερινή μουσική εξάσκηση των βουδιστικών τελετών. Μια ακόμη σημαντική λειτουργία τους είναι η χρήση τους ως συνοδευτικά όργανα στα *Fanbei*. Επι δυναστείας Qing τα υλικά από τα οποία προέρχονται τα όργανα αυτά ήταν κυρίως από ξύλο, σίδηρο και είχαν όλα κυκλικό σχήμα ώστε να μπορεί να παράγεται ο ήχος που προσδίδει την αίσθηση της συναθροίσεως³⁶.

Από τα αρχαία χρόνια στην Βουδιστική μουσική παράδοση υπήρξε μια ταξινόμηση, κατηγοριοποίηση των μουσικών οργάνων. Σύμφωνα με τον Theravada Βουδισμό, ο ήχος των μουσικών οργάνων κατατάσσεται σε 5 κατηγορίες μουσικών οργάνων³⁷.

1. Κρουστά τα οποία παίζονται με τα χέρια
2. Κρουστά τα οποία παίζονται με κάποιου είδους επικρουστήρα
3. Κρουστά τα οποία παίζονται και με τα χέρια και με επικρουστήρα
4. Τα μεταλλικά, χάλκινα όργανα

35. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),330

36. Stanley Sadie, *The new grove dictionary of music and musicians, Borowski to canobbio*, second edition, vol.4, (New York: Macmillan Publishers Limited, 2001), 551

37. . Kartomi Margaret J., *On Concepts and classifications of musical instruments*, (U.S.A.: University of Chicago Press, 1990), 68

5. Τα αερόφωνα

Ο ήχος του κινέζικου παραδοσιακού Βουδισμού δεν είναι καθόλου μελωδικός καθώς αποτελείται κυρίως από κρουστά όργανα (*baiqi*). Μονάχα συγκεκριμένα όργανα θεωρούνται από τα μοναστήρια ότι μπ²⁴ορουν να δώσουν αξία στη λατρεία του Βούδα και για αυτό το λόγο θεωρούνται ως ιερά μουσικά όργανα.

Το σύνολο των *baiqi* ή *faq*i συμπεριλαμβάνει τα εξής μουσικά όργανα:

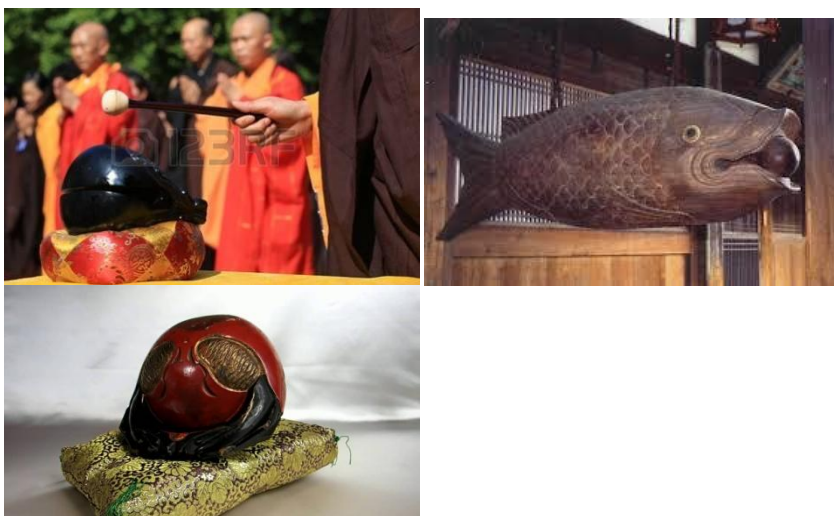
1. Το *Zhong*(τσονγκ), *dazhong* ή *chanzhong*
2. Το *gu*
3. Το *Qing*, *daqing*, *yinqing*
4. Το *Gong*, *dangzi*
5. Το *hazi* ή *chazi*
6. Το *mu-yu*³⁸

38. Stanley Sadie, The new grove dictionary of music and musicians, *Borowski to canobbio*, second edition, vol.4, (New York: Macmillan Publishers Limited, 2001), 551

7.1 Κατηγορίες

7.1.2 Το *Mu-yu*

- Η ονομασία του είναι *Mu-yu* ή wooden fish ή wood-block ή Chinese temple block και στα Ιαπωνικά *Mokuggo*.
- Ανήκει στην κατηγορία των ιδιόφωνων κρουστών.
- Οι ρίζες του βρίσκονται στην παράδοση του Ινδικού Βουδισμού από όπου προσήλθε και στο Βουδισμό της Κίνας

- Απόγονος των τυμπάνων με σχισμή, αποτελεί ένα κούφιο εσωτερικά, σκαλιστό κομμάτι καμφοράς ξύλου, το οποίο θυμίζει η εμφανίζεται ως ψάρι. Το ξύλο είναι σκαμμένο εσωτερικά, από μέσα δίνοντας έτσι το προαπαιτούμενο σχήμα στη σχισμή του που αντιπροσωπεύει το ανοιχτό στόμα του ψαριού. Το σώμα του είναι συνήθως περασμένο με κόκκινο και χρυσό βερνίκι. Περιστασιακά μια μικρή κινητή σκαλιστή ξυλινή μπάλα είναι δεξιολογικά τοποθετημένη μέσα στην τρύπα, στο στόμα του ψαριού δηλαδή διακοσμώντας έτσι το επάνω μέρος του μουσικού οργάνου. Το όργανο χρησιμοποιείται είτε κρεμασμένο είτε τοποθετημένο σε ένα προστατευτικό μαξιλάρι. Το μουσικό όργανο ψάρι κρούεται από ένα βαρύ αιχμηρό επικρουστήρα³⁹.
- Συνήθως χρησιμοποιείται από τους ιερείς των ναών ή μοναστηριών ώστε να μπορούν να κρατούν το χρόνο κατά τον οποίο γίνεται η απαγγελία των προσευχών. Το *mu-yu* αποτελεί τον συμβολισμό, τον ήχο της αγρυπνίας. Ο ήχος του θεωρείται πως ελκύει την προσοχή των θεοτήτων. Συνήθως είναι κρεμασμένο στις αίθουσες των μοναστηριών, καθώς

θεωρείται πως λειτουργεί ως μέσο επαγρύπνησης των πιστών. Ο λόγος για τον οποίο το όργανο αυτό έχει πάρει αυτό το σχήμα, βρίσκεται στο γεγονός πως θεωρείται ότι το "ψάρι" έχει μονίμως τα μάτια του ανοιχτά, δεν τα κλείνει ποτέ, έτσι ώστε οι μοναχοί να μπορούν να καλλιεργούν τους εαυτούς τους ημέρα και νύχτα, έως ότου έρθει η σωτηρία για αυτούς. Μια ακόμη σημαντική προκατάληψη η οποία βασίζεται στα ανοιχτά μάτια του ψαριού, έρχεται να μας πει πως τα μάτια του είναι μονίμως ανοιχτά έτσι ώστε να θεωρείται πως το ψάρι είναι μονίμως αφυπνησμένο και για το λόγο αυτό κτυπώντας το με τον επικρουστήρα εφίσταται η προσοχή στην αποφυγή της νωθρότητας και της τεμπελιάς.

- Μια αρκετά σημαντική έννοια που έχει αποδοθεί επίσης στο συγκεκριμένο μουσικό όργανο βρίσκεται στο γεγονός πως ε το mu-yu συνδέεται λόγω της μορφής του από τους πιστούς με τις προσευχές της, όπως επίσης και με έθιμα και ιεροτελεστίες του θανάτου και της αναγέννησης. Στις κηδείες υψηλών υφιστάμενων προσώπων, οι θρηνόντες παρελαύνουν σε πομπά που πραγματοποιείται προς τιμή του αποθανόντα όπου οι πιστού κτυπούν το Mu-yu σε αργό ρυθμό⁴⁰.
- Υπάρχουν 2 είδη mu-yu στα σύγχρονα βουδιστικά μοναστήρια. Το ένα είναι το κανονικό mu-yu σε σχήμα ψαριού σε 3 διαφορετικά μεγέθη, το άλλο είναι ένα τέπου mu-yu τοποθετημένο πάνω σε ένα μαξιλάρι. Το mu-yu σε σχήμα ψαριού το οποίο βρίσκεται και στα 3 διαφορετικά μεγέθη έχει ως εξής: Το μεγάλο mu-yu συνήθως είναι στημένο δίπλα από το δεξί χέρι του αγάλματος του Βούδα, ο οποίος βρίσκεται μέσα στο ναό και στο αριστερό του χέρι είναι τοποθετημένο το *daqing*. Το μεσαίο mu-yu μπορεί να μετακινείται και το μικρότερο μπορεί να μετακινείται στο χώρο όπου γίνεται η σχετική πομπή.
- Στα μουσικά μέρη των ιεροτελεστιών το mu-yu έχει αρκετά κρίσημη σημασία στο να κοντρολάρει τη ταχύτητα των τραγουδιών- υμνών. Γενικότερα το μεγάλο mu-yu χρησιμοποιείται στα μελωδικά αποσπάσματα των ψαλμών(zan) ή υμνών(ji) των λειτουργιών. Σε αυτά τα μικρά μελωδικά αποσπάσματα το mu-yu παίζεται στο ρυθμό που καθορίζει η αντίστοιχη σημειογραφία. Όταν η λειτουργία προχωράει σε μεγαλύτερα αποσπάματα όπως για παράδειγμα το κύριο κείμενο των σούτρα(jing), ο εκτελεστής χρησιμοποιεί το μεσαίο μέγεθος mu-yu καθώς ο κτύπος του μεγάλου είναι πολύ μακρύς ώστε να κρατηθεί ανάμεσα στα ολόκληρα μεγάλα αποσπάσματα. Στα κύρια μέρη των σούτρα το mu-yu παίζεται στο μοτίβο όπου υποδυκνύεται ένας κτύπος από ένα

χαρακτήρα(νότα) από τον οποίο ο εκτελεστής κοντρολάρει το tempo του τραγουδιού.

- Όπως ανέφερα και προηγουμένως τον 2^ο αιώνα π.Χ. το mu-yu πιστεύεται ότι χρησιμοποιούνταν σε προσευχές βροχής το φθινόπωρο. Κατά τη δυναστεία των Ming το Mu-yu χαρακτηρίστηκε ω²⁵ς Sancai tubui το 1619 και αποτελεί ένα από τα παλαιότερα mu-yu.

39. Eric Bloom, *Grove's Dictionary of music and musicians*, vol.2, fifth edition, C-E,(New York: The Macmillan Press Ltd.,1961),233

40. James Blades, *Percussion Instruments and their history*,(Wesport: The Bold Strummer, Ltd.,2005),115

7.2 To Qing

- Η ονομασία του είναι Qing η αλλιώς ritual bowl η αλλιώς singing bowl
- Ανήκει στην κατηγορία των ιδιόφωνων κρουστών.

- Το κινέζικο βουδιστικό μπρούτζινο qing χρησιμοποιείται στα μοναστήρια κυρίως, δεν έχει καμία σχέση με το κινέζικο παραδοσιακό λιθόφωνο μουσικό όργανο qing (ching) το οποίο και αποτελεί ένα από τα αρχαιότερα όργανα μουσικής του κινέζικου πολιτισμού⁴¹. Τα μπρούτζινα Qing ονομάζονται αλλιώς και ως στερεωμένες καμπάνες.
- Τα βουδιστικά μπρούτζινα qing είναι κατασκευασμένα από χαλκό και έχουν σχήμα ενός μπω²⁶λ, τα οποία προέρχονται από τα Βουδιστικά μπωλ bo στην ινδική βουδιστική παράδοση. Στα σύγχρονα μοναστήρια τα πιο γνωστά ευρέως θρησκευτικά και τελετουργικά μπολ είναι τα qing και τα σφαιρικά, κυκλικά μπολ yuanqing και yinqing⁴².

41. Stanley Sadie, *The new grove dictionary of musical instruments, P to Z*, vol.3, (London: Macmillan Press Limited, 1984), 173

42. Alan R. Thrasher, *Chinese musical instruments*, (New York: Oxford University Press, 2000), 14

- Τα yinqing η αλλιώς xingzi αποτελούν ένα μονό ημισφαιρικό τύπο καμπάνας μπολ, του οποίου το στέλεχος από κάτω είναι κατασκευασμένο κυρίως από μπαμπού και συνοδεύεται από ένα λεπτό μεταλλικό χτυπητήριο και κρατιέται από τα χέρια του εκτελεστή μπορεί να παιχτεί με ένα ή δυο χέρια⁴³.

Ο ήχος του οργάνου βγαίνει από την άκρη, από το χείλος του το οποίο δονείται καθώς ο εκτελεστής κτυπά το όργανο με κύριο χαρακτηριστικό του ήχου να παράγει τη θεμελιώδη συχνότητα του πρώτου αρμονικού. Αποτελεί ένα φορητό, χρήσιμο, πρακτικό, τελετουργικό μπολ.

- Κατά τη χρήση του, η οποία γίνεται κυρίως για να καθοδηγεί συγκεκριμένες διαδικασίες και να σηματοδοτεί το χρόνο από τις διαφορετικές κινήσεις- μεταφορές των τελετουργιών όπως για παράδειγμα χαιρετισμούς, προσφω²⁷νησεις, η υποκλίσεις των μοναχών σκύβοντας μπρούμυτα στο πάτωμα ως δείγμα σεβασμού στον Βούδα. Σχεδόν όλες οι ενέργειες και κινήσεις κατά τη διάρκεια των βουδιστικών τελετών, καθοδηγούνται από το yinqing γι αυτό το λόγο και ονομάζεται καθοδηγητικό τελετουργικό μπολ. Συνεπώς, οι εκτελεστές του οργάνου

43. Stanley Sadie, The new grove dictionary of music and musicians, *Cannon to classic rock*, second edition, vol.5, (New York: Macmillan Publishers Limited, 2001), 658

είναι υποχρεωμένοι να παίζουν και να πραγματοποιούν τις κινήσεις τους ταυτόχρονα, σε αρμονία των 2 πράξεων ταυτόχρονα.

7.3 To Zhong

- Η ονομασία του είναι Zhong (τσονγκ)
- Βρίσκεται στην κατηγορία των ιδιόφωνων κρουστών και πρόκειται για είδος καμπάνας.
- Η καταγωγή του δεν γνωρίζουμε ακριβώς από πού προέρχεται.

- Οι καμπάνες αποτελούν ένα μεγάλο επίτευγμα των δυναστειών Shang και Zhou. Κατασκευάζονταν ειδικά για τελε²⁸τες και αποτελούσαν από τότε ιδιαίτερα σημαντικά μουσικά όργανα θρησκευτικών τελετών. Τα πιο αρχαία είδη καμπάνας, τα nao , zheng απορρίφτηκαν σιγά σιγά με το πέρασμα των χρόνων τα οποία τώρα πλέον βρίσκονται μόνο σε μουσεια⁴⁴.Μεχρι και τη δυναστεία των Zhou τα πιο κοινά και

44. Stanley Sadie, The new grove dictionary of music and musicians, *Cannon to classic rock*, second edition, vol.5, (New York: Macmillan Publishers Limited, 2001), 635

συνηθισμένα διασωθέντα όργανα τύπου καμπάνας είναι το zhong και το bo.

- Οι καμπάνες στην Κίνα υποδηλώνουν μια μακροχρόνια παράδοση καθώς για τους κινέζους είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό όργανο. Οι καμπάνες ξεκίνησαν να χρησιμοποιούνται στα βουδιστικά και ταοϊστικά μοναστήρια ως μουσικά όργανα για θρησκευτικές τελετές. Τα Zhong στα βουδιστικά μοναστήρια χρησιμοποιούνται την ώρα της προσευχής και σε τελετές κάθαρσης και εξαγνισμού , καθώς και σε τελετές διαπαιδαγώγησης. Από την εποχή της αρχαιότητας τα zhong χρησιμοποιούνταν πάντοτε κυρίως από την υψηλή και αριστοκρατική τάξη, ώστε να απεικονίζουν τη θρησκευτική μουσική σε ιερές εκδηλώσεις η χρησιμοποιούνταν στις βασιλικές αυλές ως ένδειξη πλούτου και δύναμης. Αφότου ο βουδισμός συστάθηκε στη κινεζική κουλτούρα, τα Zhong ως ένδειξη σεβασμού για τα "ιερά" χαρακτηριστικά τους, υιοθετήθηκαν αποκλειστικά από τα βουδιστικά μοναστήρια έτσι ώστε να σηματοδοτούν τις μοναστικές καθημερινές δραστηριότητες. Αρκετά σημαντικό ρόλο έπαιζαν (τα zhong) επίσης στα μουσικά σύνολα baiqi , στις βουδιστικές τελετές και τελετουργίες.
- Στα σύγχρονα μοναστήρια αρκετά μουσικά όργανα τύπου καμπάνας χρησιμοποιούνται και αυτά είναι: 1.dazhong(μεγάλη καμπάνα),2. Dianzhong(καμπάνα η οποία βρίσκεται μέσα στην αίθουσα του μοναστηρίου 3. Dizhong(καμπάνα εδάφους), 4. Baozhong(καμπάνα αναφοράς- παρουσίας), 5.biazhong(κρεμαστή καμπάνα) Η μεγάλη καμπάνα το dazhong, αλλιώς προφέρεται και ως η Μεγάλη καμπάνα του μοναστηρίου (fanzhong), αποτελεί τη μεγαλύτερη καμπάνα του μοναστηρίου και είναι κρεμασμένη στο εσωτερικό ενός bell house (εξωτερική κατασκευή δηλ. Σε εξωτερικό χώρο του μοναστηρίου η ναού όπου είναι φτιαγμένος ειδικά για να κρέμονται αυτές οι καμπάνες). Μέσα στο bell house μια μεγάλη καμπάνα και μια δοκός- επικρουστήρας ο οποίος βρίσκεται έξω από την καμπάνα είναι κρεμασμένα. Η μεγάλη καμπάνα σηματοδοτεί το ξεκίνημα των μοναστικών εντολών⁴⁵.
- Το πρωινό κτύπημα της μεγάλης καμπάνας διακόπτει τον ύπνο της νύχτας και σηματοδοτεί το πρωινό ξύπνημα. Καθώς κτυπάει με τη δοκό την καμπάνα ο εκτελεστής- μοναχός , πρέπει να κινεί πέρα δώθε τη δοκό αργά και σταθερά ώστε ο ήχος της καμπάνας να ακούγεται ευρέως και εκτεταμένος, ηχηρός και βροντερός. Κατά την παράδοση το dazhong

45. James Blades, *Percussion Instruments and their history*,(Wesport: The Bold Strummer, Ltd.,2005),119

ακούγεται 2 φορές μέσα στην ημέρα, μια το πρωί και μια το βράδυ. Η κάθε φορά συμπεριλαμβάνει 108 κτυπήματα κατά τη διάρκεια των οποίων ο υποχρεούμενος μονάχος που τηρεί τα κτυπήματα τραγουδάκι τον ύμνο των κτυπημάτων της καμπάνας (kouzhongzi). Θεωρείται πως οι 108 κτύποι της καμπάνας αντιστοιχούν στο σύνολο των 12 μηνών, όπως επίσης σηματοδοτούν τις 108 δοκιμασίες της ζωής, υπό την σκέψη πως ο ήχος της μεγάλης καμπάνας βοηθά να εκδιωχτούν τα 108 βάσανα της ανθρωπότητας, να εξαγνίσει το μυαλό και να οδηγηθεί στο διαφωτισμό.

- Όσο αναφορά την ιστορία τους, τα πρώτα αρχαιολογικά στοιχεία ύπαρξης καμπάνων χρονολογούνται την 3^η χιλιετία π.χ. κατά την νεολιθική Κίνα. Οι πρώτες καμπάνες κατασκευασμένες φυσικά από πηλό χρονολογούνται το 2000 π.Χ.. Στη συνέχεια αναπτύχθηκαν σε καμπάνες κατασκευασμένες από μέταλλο, οι οποίες πρωτοεμφανίστηκαν στη Δυτική Ασία το 1000π.Χ.⁴⁶. Κατά τη δυναστεία των Shang χρησιμοποιούνταν μικρές καμπάνες τις οποίες κρατούσε ο εκτελεστής μουσικός στο χέρι του. Στη συνέχεια οι καμπάνες χεριού εξελίχθηκαν σε μια σειρά από καμπάνες σε διαφορετικά μεγέθη. Στις αρχές της δυναστείας των Zhou εμφανίστηκαν οι καμπάνες όπου κρέμονταν από κάποιου είδους σκελετό, ξύλινο πλαίσιο. Κατά τη μεσαία πε³⁰ρίοδο της δυναστείας Zhou οι καμπάνες αυτές εξελίχθηκαν σε μουσικά όργανα για θρησκευτικές τελετές. Με την κάθοδο της δυναστείας των Zhou οι καμπάνες αυτές σιγά σιγά αποσύρθηκαν λόγω της πολύπλοκης διαδικασίας παραγωγής τους καθώς και της υψηλής χρηματικής αξίας που χρειαζόταν για να κατασκευασθούν. Τη περίοδο της δυναστείας των Han το 220 μ.Χ. οι καμπάνες αυτές χρησιμοποιήθηκαν σε βουδιστικούς και ταοϊστικού ναούς. Η πιο διάσημη Βουδιστική καμπάνα είναι το Yongle Bell η οποία βρίσκεται στο Dazhong Si τον μεγάλο ναό στο Beijing. Η καμπάνα αυτή κατασκευάστηκε όταν ο αυτοκράτορας Zhu Di ονόμασε τη βασιλεία του Yongle και μετέφερε την πρωτεύουσα στο Beijing. Η συγκεκριμένη καμπάνα ζυγίζει 46 τόνους και είναι 5,56μ. ψηλή και 3,3cm φαρδιά η εξωτερική της διαμετρος⁴⁷. Μετα τη δυναστεία των Tang καμπάνες οι οποίες χρησιμοποιούνταν ως ρολόι άρχισαν να γίνονται γνώστες. Αυτά τα ρολόγια καμπάνες χρησιμοποιούνται για να φανερωθούν την ώρα κατά τη διάρκεια της νύχτας. Ανά τους αιώνες κατά τη δυναστεία των Ming και

46. Stanley Sadie, The new grove dictionary of music and musicians, *Cannon to classic rock*, second edition, vol.5, (New York: Macmillan Publishers Limited, 2001), 654

47. Blades, *Percussion Instruments and their history*, (Wesport: The Bold Strummer, Ltd., 2005), 119

Qing οι άνθρωποι συνήθιζαν να ακούν 108 κτύπους κάθε μια ώρα τη νύκτα.

7.4 To Gong

- Η ονομασία του οργάνου είναι gong ή lo
- Ανείκει στην κατηγορία των ιδιόφωνων

- Ο ήχος των gong αποτελεί έναν από τους πιο χαρακτηριστικούς ήχους που μας θυμίζουν την Ανατολή, κατάγεται από την Κίνα και τις περιοχές της Νοτιοανατολικής Ασίας. Έχει τις ρίζες του στο αρχιπέλαγος Μαλάϊ και πιο συγκεκριμένα στην Ιάβα. Οι πρω³¹τες αναφορές που έγιναν σε gong ήταν την εποχή του αυτοκράτορα Hsuan Wu(500-516π.Χ.)⁴⁹. Οι κινέζοι απέδωσαν την προέλευση του στη χώρα His Yu που βρίσκεται ανάμεσα στο Θιβέτ και τη Burma.
- Τα gong είναι ένας επίπεδος δίσκος με διάμετρο 40-80 εκατοστά, σφυρηλατημένο σε σχήμα πιάτου, του οποίου το χείλος είναι γυρισμένο προς τα πίσω κατά 90 μοίρες. Το μπροστινό μέρος διακοσμείται συχνά με φιγούρες δράκων και μοτίβα λουλουδιων⁵⁰. Τα πιο σύγχρονα gong δεν φέρουν συνήθως φιγούρες επάνω τους. Στην άκρη του μπρούτζινου δίσκου υπάρχουν 2 οπές- τρύπες μέσα από τις οποίες περνάει ένα κίτρινο μεταξωτό σχοινί ώστε να μπορεί να κρατιέται ή να κρεμιέται από εκεί το όργανο. Με έναν επικρουστήρα κατασκευασμένο είτε από χαλκό είτε από ξύλο του οποίου η μια άκρη είναι κατασκευασμένη από κάποιου ειδους⁵¹

49. Curt Sachs, *The history of musical instruments*, (Mineola: New York, Dover Publications, Inc.,2006),208

50. Stanley Sadie, *The new grove dictionary of music and musicians, Cannon to classic rock*, second edition, vol.5, (New York: Macmillan Publishers Limited,2001),658

51. J.A.Van Aalst, *Chinese Music*, (New York: Cambridge University press,2012),57

μαλακό υλικό, κρούει το κέντρο του οργάνου ή κοντά στο κέντρο του οργάνου.

- Η κατασκευή τους είναι αρκετά ιδιαίτερη και σημαντική καθώς η ποιότητα τους διαφέρει ανάλογα με το σκοπό για τον οποίο θα χρησιμοποιηθεί το κάθε όργανο. Η διαδικασία φορμαρίσματος και κατασκευής τους είναι η εξής: Σε ένα καλούπι ρίχνουν το υγρό μείγμα, σφυρηλατούν το κρύο πλέον μείγμα, λειαινούν την επιφάνεια του οργάνου, μετά τη λείανση γίνεται ο συντονισμός του οργάνου, το κούρδισμα του οργάνου(το οποίο φυσικά και αποτελεί εξαιρετική δεξιότητα καθώς απαιτούνται αρκετά κτυπήματα με το σφυρί από συγκεκριμένη θέση του κατασκευαστή που μόνο αυτός γνωρίζει) καθ³²ως είναι ακόμη όχι αρκετά παγωμένη η επιφάνεια, γυαλίζεται και στη συνέχεια διακοσμείται με ζωγραφιές. Τα gongs τα οποία θεωρούνται καλής ποιότητας είναι κατασκευασμένα από μπρούτζο όπου τα συστατικά από τα οποία κατασκευάζονται είναι 80τις εκατό χαλκός και 20 τις εκατό κασσίτερος. Σε όργανα τα οποία θεωρούνται κατώτερης ποιότητας το ποσοστό του χαλκού πέφτει στο 70 τις εκατό και 10 τις εκατό κασσίτερο η μόλυβδο. Τα σκουρόχρωμα μαύρα gong περιέχουν και μια μικρή ποσότητα σιδήρου μέσα στο μείγμα κατασκευής τους⁵².
- Η χρήση αυτού το θορυβώδους μουσικού οργάνου είναι γενική και ποικίλει καθώς χρησιμοποιείται για διάφορες περιστάσεις ανά καιρούς. Στις ανατολικές θρησκείες προορίζονταν κυρίως για τελετές στους ναούς των βουδιστών στην Κίνα καθ³³ως χρησιμοποιούνταν για να "'καλεσουν"' την προσοχή των κοιμισμένων θεών η για να διωχθούν τα κακά πνεύματα. Ακόμα μια σημαντική λειτουργία του στον κινέζικο βουδισμό βρίσκεται στη συνοδεία που μπορούν να προσφέρουν τα gong στις διάφορες ψαλμωδίες. Χρησιμοποιούνταν μέσα στους ναούς για 3 λόγους: 1. Για να ανακοινώσουν την ώρα της συγκέντρωσης των πιστών η των μοναχών, 2. Για να σημαδεύσουν –ανακοινώνουν τις διαφορετικές φάσεις των λειτουργιών είτε στο μετρό είτε στο τραγούδι, 3. Για να βοηθούν τις συγκεντρώσεις κατά τη διάρκεια του διαλογισμού. Ακούγεται ο αντίηχος του καθώς είναι αυτός ο οποίος δίνει το έναυσμα για να ξεκινήσει η συνεδρία του διαλογισμού.
- Στην Κίνα γενικότερα θεωρούσαν πως ο δυνατός ήχος του gong εδύνατο να ελευθερώσει το φεγγάρι από τα νύχια του δράκοντα (δηλ. τα νέφη) ο

52. James Blades, *Percussion Instruments and their history*,(Wesport: The Bold Strummer, Ltd.,2005),95

οποίος απειλούσε να το καταβροχθίσει. Ο ήχος του χρησιμοποιούνταν επίσης και στις τελετές βροχοποιίας. Στο στρατό σε περιπτώσεις υποχώρησης, όπου σε αυτή την περίπτωση χρησιμοποιούνταν ως σινιάλο στους στρατιώτες για να οπισθοχωρήσουν. Στις δυτικές ορχήστρες και γενικότερα στις ορχήστρες η χρήση του οργάνου είναι αρκετά περιορισμένη. Λόγω του *legato* χαρακτήρα το, το όργανο δεν είναι ιδανικό σε κομμάτια με γρήγορο *tempo*. Στις ορχήστρες η χρήση τους γίνεται συνήθως όταν η σύνθεση απαιτεί κάποιο συγκεκριμένο εφέ, η για να κρατηθεί ο ρυθμός η για να ενισχυθεί η σημαντικ³⁴ότητα ενός γεγονότος ήχου που περιγράφεται στην οποιαδήποτε μουσική σύνθεση.

- Στις ασιατικές οικογένειες θεωρούνταν ως ένα είδος ευημερίας, καλοτυχίας και ιδιαίτερα αντικείμενο υψηλής αξίας. Σε αυτές τις περιπτώσεις τα *gong* ανήκουν σε ανθρώπους καλής οικονομικής ευχέρειας. Η δύναμη των *gong* θεωρούνταν ως γούρι για όποιον το ακουμπούσε καθώς θεωρούνταν πως με το άγγιγμα του οργάνου μεταφερόταν η ευτυχία και η δύναμη⁵³.
- Η προέλευση του οργάνου δεν είναι επισφαλής όπως προανέφερα. Σύμφωνα με τους ιστορικούς είναι πιθανό ότι αυτό το όργανο ήταν παρόμοιο με άλλα 2 όργανα που υπήρχαν εκείνη την εποχή. Το κορεάτικο *tjing* και το *vang* των *Garos* (ιαπωνική φυλή). Το συμπέρασμα του Jaap Kunst (εθνομουσικολόγος) είναι πως τα *gong* ήρθαν από τη Δύση στη Κινά στις αρχές του 16^{ου} αιώνα, όπου και η αρχική κατασκευή τους δεν ήταν τίποτε παραπάνω από ένα σκεύος οικιακής χρήσης⁵⁴.

53,54. Blades, *Percussion Instruments and their history*, (Wesport: The Bold Strummer, Ltd., 2005), 93

7.5 To Gu

- Η ονομασία του οργάνου είναι *gu* ή *ku*

- Ανήκει στην κατηγορία των μεμβρανόφωνων
- Είναι ένας γενικός Όρος που αφορά⁵⁵ τα μεμβρανόφωνα τύμπανα του κινέζικου πολιτισμού. Αφορά μια μεγάλη ποικιλία τυμπάνων με διαφορετικές ονομασίες τα οποία όμως αναφέρονται όλα ως *gu*. Οι ονομασίες των τυμπάνων και ο διαχωρισμός τους αντίστοιχα γίνονται αντίστοιχα με την περίπτωση και χωρίζονται σε κατηγορίες. Τα τύμπανα που χρησιμοποιούνται σε ναους και λειτουργίες είναι τα *bofu*(*po-fu*), τα *Jiangu*(*ch'ien-ku*), τα *Jingu*(*ch'in-ku*- large drum). Τα τυμ³⁵πανα τα οποία είναι συδεδεμένα με το θεατρο⁵⁶ η άλλα μουσικά σύνολα ονομάζονται *bang*, *mat* *gu*, *shu**gu* και *tang**gu*. Για παραδοσιακές τελετές και άλλες συνοδευτικές διαδικασίες όπως το τραγούδι και η ποίηση έχουμε τα *Shigu* και *Yaogu*. Οι αναλογίες , το μέγεθος και το σχήμα τους προφανώς και

55. Don Michael Randel, *The Harvard Dictionary of music*, 4th edition, (New York: The Belknap Press of Harvard University Press, 2003) 266, 267

56. Stanley Sadie, *The new grove dictionary of musical instruments, G to O*, vol. 2, (London: Macmillan Press Limited, 1984), 80

διαφέρουν μεταξύ τους. Στα περισσότερα από αυτά όμως υπάρχουν κάποια κοινά χαρακτηριστικά όπως είναι ο κορμός, τα "πόδια" στα οποία στέκονται.

- Η κυρία κατασκευή των οργάνων gu στο κομμάτι των λειτουργιών και ναών όπου και θα εστιάσω είναι η εξής: Τύμπανο σε σχήμα βαρελιού αποτελούμενο από 2 επί πρόσθετες μεμβράνες. Το σώμα του βαρελιού⁵⁷ τύμπανου είναι κατασκευασμένο από ξύλο. Στο κέλυφος του προσαρμόζονται δακτύλιοι από τους οποίους κρεμιέται το όργανο σε μια ξύλινη βάση με 3 ή 4 πόδια τα οποία βρίσκονται γύρω από το τύμπανο (jiangu). Το μήκος του τυμπανου⁵⁸ είναι διαφο³⁶ρετικό ανάμεσα στα υπόλοιπα τύμπανα όπως για παράδειγμα στα μικρά τύμπανα το μήκος του βαρελιού είναι πιο μικρό(bo-fu) από τη διάμετρο της κεφαλής του βαρελιού, ενώ στο μεγάλο μακρύ τύμπανο(jingu) όπου το βάθος του βαρελιού ξεπερνά τις διαστάσεις της διαμέτρου της Κεφαλής του τυμπάνου. Το δέρμα που καλύπτει τις 2 κεφαλές του τυμπάνου είναι συνήθως από αγελάδα ή γουρούνι και στερεώνεται επάνω στο κέλυφος του βαρελιού με 1 ή 2 σειρές καρφιών από σίδερο. Τα δέρματα συνήθως περνιούνται με βερνίκι ή καλύπτονται με διάφορες ζωγραφιές που απεικονίζουν συνήθως το πουλί Φοίνικα ή ένα κινέζικο δράκο. Το κέλυφος του οργάνου συνήθως είναι χρωματισμένο κατά κόρον με κόκκινο χρώμα. Το μεγάλο Jingu παίζεται με 2 μπακέτες το μικρό bo-fu με τα χέρια.
- Η εκτέλεση –χρήση του οργάνου⁵⁹ γίνεται ανάλογα με το όργανο, είτε με τα χέρια είτε με 2 μπαγκέτες ξύλινες όπως αναφέρω και από επάνω. Η θέση του οργάνου μπορεί να βρίσκεται σε 2 θέσεις κατά τη χρήση του είτε με την κεφαλή του τυμπάνου οριζόντια είτε με την κεφαλή του τυμπάνου κατακόρυφα. Το κούρδισμα τους γίνεται από τα καρφιά τα οποία τεντώνουν τη μεμβράνη στη κεφαλή του drum. Δεν υπάρχει κούρδισμα σε συγκεκριμένη νότα.
- Σύμφωνα με τους ιστορικούς θεωρείται πως οι πρώτες μαρτυρίες κατά τις οποίες απεικονίζονται παρόμοιου είδους κρουστά είναι το 1300-105 π. Χ.. Υπάρχουν πολλές αποδείξεις οι οποίες υποδεικνύουν πως τα τύμπανα παρουσιάστηκαν από τη κεντρική Ασία στην Κίνα περίπου το 3500π.Χ.. Αρχαίες καταγραφές αναφέρονται σε αυτά ως ένα είδος βάρβαρου- κακού μουσικού οργάνου. Η ιστορία της Κίνας θέλει να υπάρχουν 8 είδη

57. James Blades, *Percussion Instruments and their history*, (Wesport: The Bold Strummer, Ltd., 2005), 111

58. Dorothy Perkins, *Encyclopedia of China: The essential reference to China, its history and culture*, (Routledge: Roundtable Press, Inc., 1999), 134

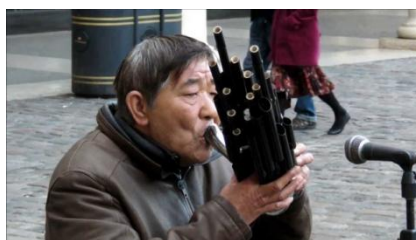
59. James Blades, *Percussion Instruments and their history*, (Wesport: The Bold Strummer, Ltd., 2005), 112

τυμπάνων τα οποία προϋπήρχαν ώστε να ταιριάζουν με τα 8 στοιχεία της φύσης. Κατά τη δυναστεία των Zhou(1125-255π.Χ.)αναφέρεται πως στις διάφορες λειτουργίες και ιεροτελεστίες υπήρχαν τύμπανα τα οποία είχαν διαφόρων τύπων δέρμα στις κεφαλές τους, συμπεριλαμβανόμενου και δέρμα ψαριού. Σύμφωνα με τους ιστορικούς το πιο προϊστορικό τύμπανο κατά τον 3^ο αιώνα π.Χ. φαίνεται να ήταν ένα πήλινο δοχείο όπου στην κεφαλή του είχε δέρμα από ψάρι.

8 Σημαντικά μουσικά κινέζικα όργανα εκτός Βουδισμού

8.1 To Sheng

- Η ονομασία του είναι Sheng ή Shoo ή he(το μικρό sheng) ή Yu(το μεγάλο), επίσης και Xiaosheng.
- Ανήκει στην κατηγορία των αερόφωνων.
- Αποτελεί ένα από τα παλαιότερα όργανα του κινέζικου πολιτισμού με εικόνες που απεικονίζουν το όργανο πολύ πίσω στο 1100 π. Χ., θα μπορούσαμε να πούμε ότι το όργανο χρονολογείται περίπου την εποχή της δυναστείας των Han καθώς έχουν σωθεί όργανα Sheng εκείνης της εποχής. Η καταγωγή του οργάνου είναι κυρίως κινέζικη και μπορούμε να πούμε ότι κατάγεται πιο συγκεκριμένα από τη Βορειοδυτική Κίνα. Το βρίσκουμε επίσης και στην Ιαπωνία με το όνομα Sho και στην Κορέα με το όνομα Saengh Wang, παρουσιάζοντας κάποιες μικρές παραλλαγές από το κινέζικο sheng.

- Αποτελείται από 3 βασικά μέρη: τη βάση του οργάνου στην οποία βρίσκεται και ο φυσητήρας, από του σωλήνες και τις γλωττίδες. Η παραδοσιακή βάση του οργάνου η οποία έχει σχήμα μικρής στρογγυλής λεκάνης είναι συνήθως κατασκευασμένη είτε από ξύλο είτε από κάποιου είδους μέταλλο και πάνω σε αυτή υπάρχει ο φυσητήρας ο οποίος ουσιαστικά αποτελεί προέκταση της μιας πλευράς της βάσης. Στην επάνω επιφάνεια της βάσης, σε ένα ακανόνιστο κύκλο τοποθετούνται μέσα σε αυτή 17 σωλήνες από μπαμπού των οποίων το ύψος του καθενός είναι διαφορετικό. Οι περισσότεροι σωλήνες έχουν μικρές οπές –τρύπες για τα δάχτυλα από τους οποίους 3 ή 4 από τους 17 δεν έχουν καμία τρύπα. Στον πάτο των σωλήνων, στο κομμάτι δηλαδή των σωλήνων που συνδέονται με τη βάση του οργάνου υπάρχουν μικρές γλωττίδες (όπως αυτές του κλαρινέτου για παράδειγμα) οι οποίες είναι επισφραγισμένες με κερί. Οι γλωττίδες αυτές είναι φτιαγμένες από χαλκό και κασσίτερο, όπου πάλλονται και βγαίνει ο ήχος καθώς ο εκτελεστής φύσει στον φυσητήρα του οργάνου, σε συνδυασμό με τα χέρια και τα δάχτυλα του εκτελεστή τα οποία είναι υπεύθυνα για το ποιοι σωλήνες θα ακουστούν. Συνήθως τα δάχτυλα του δεξιού χεριού ενεργοποιούν τους σωλήνες 3 κ 4. Οι τρύπες κλείνονται με τα δάχτυλα καθώς όταν δεν κλείνονται ο αέρας προκαλεί δονήσεις στις ελεύθερες γλωττίδες. Η τεχνική του οργάνου βρίσκεται στον εκτελεστή και στον τρόπο με τον οποίο είτε φύσει είτε "ρουφάει" τον αέρα στο στόμιο- φυσητήρα του οργάνου. Το συνηθέστερο κούρδισμα στο sheng είναι στην οκτάβα RE στο τετράγωνο και γίνεται με κερί στις γλωττίδες.
- Στην ιστορία της κινέζικης μουσικής το όργανο αυτό έχει το προφίλ ενός περίφημου οργάνου⁶⁰. Το ηχόχρωμα του είναι ιδιαίτερα απαλό και μαλακό, δίνει την αίσθηση της γαλήνης, της ηρεμίας, της ησυχίας, της ειρήνης του ατόμου και της ψυχής. Το sheng δεν προορίζεται μόνο για να παράγει μονοφωνικούς ήχους αλλά και πιο μελωδικές και αρμόνικες μελωδίες. Συνεπώς χρησιμοποιείται ιδιαίτερα σε κινέζικες βουδιστικές τελετές, έχει και είχε ιδιαίτερα σημαντικό ρόλο σε παραδοσιακά μουσικά σύνολα της κινέζικης εκλεπτυσμένης μουσικής τα οποία λάμβαναν χώρο σε σε ναούς και παλάτια, όπως και χρησιμοποιούνταν ως συν³⁷οδευτική υπόκρουση σε

60.Jie Jin, *Chinese music*, (New York: Cambridge University Press,2010),54

παραδοσιακά τραγούδια και ίσως σε μερικές Κινέζικες όπερες. Είναι στενά συνδεδεμένο με τελετές του γάμου και της κηδείας. Μεταφέρονταν σε τέτοιου είδους τελετές καθώς χρησιμοποιούνταν μόνο σε περιπτώσεις που μπορεί να υπήρχε η ιδέα της αναγέννησης όπως του πουλιού φοίνικα. Για το λόγο αυτό δόθηκε και το αντίστοιχο σχήμα στο όργ³⁸ανο καθώς τα καλάμια του είναι έτσι τοποθετημένα ώστε να απεικονίζουν τα φτερά του πουλιού Φοινικα⁶¹. Έχει φτιαχτεί ως απομίμηση αντιγράφου το πουλιού.

- Όπως προανέφερα και πιο πάνω παρότι το sheng σαν ονομασία δεν αναφέρεται σε αρχαίες επιγραφές, οι ονομασίες 2 παρόμοιων μουσικών οργάνων με το sheng αναφέρονται τον 15^ο αιώνα με τα ονόματα he και yu. Το sheng σαν κανονική ονομασία αναφέρεται πρώτη φορά στο Shijing(ΤΣΙΝΓΚ) το βιβλίο των ψαλμών(7^{ος} αι. π.Χ.). Η ταξινόμηση και η κατηγοριοποίηση του στο 8 τονικό μουσικό σύστημα παραθέτεται σε διάφορες λειτουργίες της δυναστείας των Zhou και ο συμβολισμός του σε συνδυασμό με αυτό του πουλιού Φοίνικα συνοψίζεται σε κείμενα την εποχή επί δυναστείας Han. Κατά τη διάρκεια του 8^{ου} αιώνα μ.Χ. η Ιαπωνική αυλή παρέλαβε από την Κίνα 3 Sheng και 3 yu. Ο 8^{ος} αιώνας ήταν αυτός κατά τον οποίο επικράτησε ο τύπου sheng⁶². Η διάδοση του sheng στη Ευρώπη ξεκίνησε κυρίως το 1800 και προσήλθε από την επανάσταση της βιομηχανίας και το νέο ρεύμα κατασκευής καινούριων αερόφωνων μουσικών οργάνων⁶³.

Εισερχόμενοι στη δική μας εποχή το όργανο υπέστη αρκετές δοκιμές και κατασκευαστικές αλλαγές κυρίως από τις αρχές της δεκαετίας του 1950. Αυτές οι καινούριες παραλλαγές του οργάνου είναι απόλυτα συνδεδεμένες με τις απαιτήσεις του 20^{ου} αιώνα. Όπου και προστεθήκαν επιπλέον 4 σωλήνες και επιπλέον γλωττίδες ώστε να μπορεί το όργανο να καλύπτει τις απαιτήσεις μεγαλύτερων μ³⁹ουσικών συνόλων. Έτσι κατασκευάστηκαν το guoyue sheng και το jiajiau sheng.

61. Eric Bloom, Grove's dictionary of music and musicians, vol.2, C to E, fifth edition, (New York: The Macmillan Press, Ltd, 1961), 234-235

62. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002), 189

63. Yonxiang Lu, *A history of Chinese science and technology*, vol.1, (China: Shanghai University Press, 2015), 348

8.2 TO Qin

- Η ονομασία του οργάνου είναι Qin, Guqin(αρχαίο qin) ή qixianqin(7χορδο). Σε ένα διαφορετικό λατινικό σύστημα η λέξη αποδίδεται ως ch'in, ku-ch'in, ch'i-hsien-ch'in.
- Ανήκει στην κατηγορία των χορδόφωνων.

- Το Qin αποτελεί ένα ευρέως γνωστό και διαδεδομένο μουσικό όργανο το οποίο είναι ένα όργανο τύπου τσίτερ-σαντούρι και θεωρείται ένα από τα σημαντικότερα μουσικά όργανα του κινέζικου πολιτισμού. Ακολουθεί μια ιστορία 5000 ετών. Υπάρχουν διάφορα αρχαιολογικά, λογοτεχνικά και φιλολογικά στοιχεία και τεκμήρια τα οποία καταθέτουν πως η ύπαρξη του με κατασκευή πανομοιότυπη με τη σημερινή χρονολογείται και εντοπίζεται τουλάχιστον 2000 χρόνια πριν. Οι προκάτοχοί του εντοπίζονται αρχικά την εποχή της δυναστείας των Zhou. Η ιστορία όμως θέλει τους δημιουργούς του να βρίσκονται στα προϊστορικά χρόνια της Κίνας την περίοδο του Huang Di (Κίτρινος Αυτοκράτορας).
- Η κατασκευή του οργάνου είναι αρκετά απλή αποτελούμενη από ένα επιμηκυμένο, ίσιο, ξύλινο κουτί, του οποίου η επάνω επιφάνεια είναι κατασκευασμένη από το ξύλο wutong και η επιφάνεια του κάτω μέρους είναι κατασκευασμένη από ξύλο επίσης και αυτή, κατά προσέγγιση 120 cm μακρού και 18cm ανοιχτό. Από τη μία άκρη έως και την άλλη στενεύει κατά 10cm και το πάχος του είναι 3-5 cm χοντρό. Η επάνω επιφάνεια έχει 7 χορδές τεντωμένες κατά μήκος του οργάνου και ελαφρώς κυρτές κατά

το πλάτος του οργάνου. Η κάτω επιφάνεια είναι επίπεδη με 2 εκβαλλόμενες τρύπες ώστε να βγαίνει ο ήχος. Ολόκληρο το κούφιο μέρος του οργάνου αποτελεί ένα αντιηχούμενο τμήμα όπου στο ανώτερο κομμάτι του βρίσκεται η ταστιέρα, στο επάνω μέρος δηλαδή. Η πιο δύσκολη και πολύπλοκη διαδικασία της κατασκευής του οργάνου βρίσκεται στο λουστράρισμά του. Τα χρώματα του οργάνου ποικίλουν, δεν υπάρχει κανένας περιορισμός και συνήθως κυμαίνονται από μαύρο σε σκούρο κόκκινο, μπορντό και καφέ.

- Το βερνίκι προστατεύει το ξύλο από τις διάφορες καιρικές συνθήκες, τη φθορά λόγω χρήσης του οργάνου και το τράβηγμα των χορδών. Για παράδειγμα λόγω του βερνικιού δημιουργούνται διάφορες ρωγμές επάνω στο όργανο ύστερα από πολύ μεγάλο διάστημα χρήσης του οργάνου. Αυτές οι ρωγμές συνήθως εμφανίζονται ύστερα από αρκετό διάστημα πάνω στο όργανο. Καθώς εμφανίζονται είναι αρχικά πολύ μικρές και θαμπές και με την πάροδο του χρόνου γίνονται ολοένα και πιο μεγάλες, βαθιές. Αυτές οι μοτιβικές ρωγμές ονομάζονται *duanwen* και δεν επηρεάζουν καθόλου την ποιότητα του ήχου. Παρόλα αυτά διακρίνονται και θαυμάζονται πάνω στο όργανο για την ομορφιά καθώς είναι αυτές οι οποίες αναδεικνύουν την εμφάνιση του οργάνου αλλά και την ηλικία του. Κάτω από τις χορδές είναι ενσωματωμένα πάνω στο βερνίκι 13 μαργαριτάρια ή κομμάτια από ελεφαντόδοτο τα οποία υποδεικνύουν στον εκτελεστή που πρέπει να τοποθετεί τα δάχτυλά του για να ακουστούν οι σωστές νότες.
- Οι χορδές του οργάνου (7) είναι κατασκευασμένες από μετάξι, διαφέρουν η μία από την άλλη στο πάχος. Οι πιο μοντέρνες χορδές είναι κατασκευασμένες από διάφορων ειδών πλαστικά υλικά. Η χορδή 1 η οποία είναι και πιο μακριά από τον οργανοπαίχτη είναι η πιο χοντρή χορδή και είναι κουρδισμένη ως τη χαμηλότερη και βαριά νότα. Ανεβαίνοντας τις χορδές ανανεώνει και το κούρδισμα τους σε πιο ελαφρύ τονισμό. Επομένως η 7^η χορδή η οποία και βρίσκεται κοντά στον οργανοπαίχτη είναι η πιο λεπτή και κουρδισμένη ως η ψηλότερη νότα. Το πιο κοινό κούρδισμα του *qin* ονομάζεται *Zheng diao* και βασίζεται φυσικά πάνω σε 5 τονική κλίμακα δηλαδή G D F G A c d = 5 6 1 2 3 5 6 όπου 1=do, 2=re κ.λ.π. Τα κούρδισμα του οργάνου είναι διαφορετικά ανά κομμάτι και προσδιορίζουν τη σημειογραφία του κομματιού. Επομένως η αντίστοιχη ονομασία του όρου τρόπος η σκάλα ονομάζεται *diao*. Για

παράδειγμα ένας από τους πιο κοινούς συντονισμούς του οργάνου είναι ο λεγόμενος gongdiao ή zhengdiao⁶⁴.

- Βάση των ιστορικών γεγονότων θεωρείται πως η αρχή της ύπαρξής του βρίσκεται στην αρχαία περίοδο της Κίνας, η εξέλιξη της χρήσης του όμως θεωρείται ότι ξεκινάει την εποχή της δυναστείας Zhou. Την εποχή δηλαδή που ήταν πολύ σημαντική τέχνη, η κα⁴⁰λλιτεχνία του ήχου, η όμορφη εκλεπτυσμένη και ευαίσθητη μουσική, η μουσική που ήταν φτιαγμένη αποκλειστικά για βασιλιάδες και μεγαλειώδεις δημιουργίες. Μουσική φτιαγμένη αποκλειστικά για την ψυχαγωγία του κοινού, ειδικά η τελετουργική μουσική η οποία και αποτελούσε το επίσημο και βασικό στοιχείο στις αυλές των παλατιών. Την εποχή αυτή το qin αποτελεί μέρος ενός μουσικού συνόλου οργάνων το οποίο αποτελούταν από διάφορα ιδιόφωνα και μεμβρανόφωνα παραδείγματα χάρη καμπάνες και τύμπανα έτσι ώστε να προσδιοριστεί το μεγαλοπρεπές στυλ της Δυναστείας.
- Η σημαντικότητα του οργάνου εγκαθιδρύθηκε από σημαντικά πρόσωπα τα οποία εκπροσώπησαν τον κομφουκιανισμό και διέδωσαν μέσω του οργάνου αυτού τις βασικές αρχές και το εμπεριστατωμένο "σώμα" της ιδεολογίας του qin. Οι αρχαίοι κινέζοι φιλόσοφοι λέγεται ότι χρησιμοποίησαν το qin για να εντάξουν τους ανθρώπους στον παράδεισο, για να συμβολίσουν την αρμονία μεταξύ του Κυρίου των ουρανών με τους ανθρώπους. Κατά αυτό το τρόπο οι διαστάσεις και τα ονόματα των μερών του οργάνου αποδίδουν κοσμολογικές και μεταφυσικές σημασίες για τους Κινέζους. Για παράδειγμα το μάκρος του οργάνου ήταν 3 "πόδια" και 6.5 κινέζικες ίντσες ώστε να συμβολίζει τις 365 ημέρες του χρόνου. Ανά καιρούς έχει χρησιμοποιηθεί ως σολιστικό όργανο, ως μέρος από σύνολο μουσικών οργάνων και ως "συντροφιά" στην ποίηση⁶⁵.
- Υπάρχει μια μεγάλη ποικιλία τρόπων κατά τους οποίους το qin χρησιμοποιείται με 90 μόλις σωζόμενες τεχνικές. Υπάρχουν 4 παραδοσιακοί τρόποι για να παίξει ένας μουσικός το qin⁶⁶: 1. Solo, 2. Qin σε συνδυασμό με το όργανο xiao, 3. Qin σε συνδυασμό με τραγούδι ως συνοδεία στο τραγούδι δηλαδή, 4. Ένα σύνολο οργάνων στο οποίο συμμετέχει και το qin το επονομαζόμενο gagaku. Η χρήση του οργάνου

64. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),158

65. J.A. Van Aalst, *Chinese Music*, (New York: Cambridge University Press, 2012), 59

66. Jie Jin, *Chinese music*, (New York: Cambridge University Press, 2010), 61

προορίζεται κυρίως για προσωπική ακουστική ευχαρίστηση και ψυχαγωγία του εκτελεστή καθώς και το ηχόχρωμα του είναι πολύ αργό και μελαγχολικό. Οι ήχοι που αποδίδονται μέσω του οργάνου είναι τόσο απαλοί και γλυκοί, τόσο μελωδικοί και τόσο ήρεμοι. Οι αρχαίοι πίστευαν πως ακούγοντας τη μελωδία του qin μπορούσαν να καταλάβουν και να διαβάσουν τις προθέσεις και τα συναισθήματα ενός ανθρώπου.

- Στην πράξη⁶⁹ το όργανο τοποθετείται σε ένα σταθερό χαμηλό τραπέζι, ο οργανοπαίχτης κάθεται ευθυτενής και σθητός σε μια απόσταση από το όργανο, τοποθετώντας τα χέρια του ανάμεσα στα σημάδια(μαργαριτάρια) 4 και 5. Τα δάχτυλα του δεξιού χεριού τραβάνε τις χορδές και το αριστερό τις σταματά στο ίδιο επίπεδο με το οποίο βρίσκονται τα καρφιά στα οποία είναι περασμένες. Το δεξί χέρι χρησιμοποιεί 4 δάχτυλα εκ των οποίων είναι ο αντίχειρας, ο δείκτης, ο μέσος και ο παράμεσος. Αντίστοιχα τα ίδια δάχτυλα του αριστερού χεριού χρησιμοποιούνται για να σταματήσουν μια χορδή είτε πιέζοντας τη προς τα πάνω είτε ακουμπώντας την απαλά, είτε σύροντας τα δάχτυλα κατά μήκος της. Αυτοί οι χειρισμοί του αριστερού χεριού επιτρέπουν στο δεξί να παράγει διακεκομμένες νότες, διάφορες αρμονικές νότες και μερικές φορές και το αριστερό χέρι χρησιμοποιεί την τεχνική του δεξιού χεριού στο τράβηγμα των χορδών.
- Οι ιστορικοί έχουν διαιρέσει την ιστορία του qin σε 3 στάδια : 1. Την αρχαία περίοδο μέχρι το 221π.Χ., 2. Τη μεσαία περίοδο δηλαδή το 221π.Χ. – 907μ.Χ., 3. Τη μοντέρνα περίοδο 907-1911μ.Χ.. Ο αρχικός σχηματισμός του ήταν για 5 χορδές, κατά τη δυναστεία Zhou. Οι αυτοκράτορες Wenwang και Wunwang προσέθεσαν επιπλέον 2 χορδές. Η θεωρία της σύνθεσης μαζί με το qin προέρχεται από το Taiji(taichi=ταϊ τσι)⁶⁷. Μετά τη δυναστεία των Zhou η καταστροφή διαφόρων αρχείων το 213π.Χ. σημάδεψε την αρχή της μεσαίας περιόδου. Αυτή η καταστροφή διαφόρων αρχείων στην ουσία βοήθησε στην επαναφ⁴¹ορά των ειδών του Zhou οι οποίες κωδικοποιήθηκαν από τη δυναστεία των Han. Το qin υπήρξε ως ένα πολύ σημαντικό κομμάτι της παράδοσης των Han . Για τους κινέζους Han το qin αποτελούσε το σύμβολο της σωστής μουσικής⁶⁸. Κατά τη μοντέρνα

67.Erik Champion, *Critical gaming: Interactive History and virtual heritage*,(New York: Routledge, Ashgate Publishing,2015),50

68.Stanley Sadie, *The new grove dictionary of musical instruments, P to Z*, vol.1,(London: Macmillan Press Limited,1984),173

69. The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002),159

περίοδο το όργανο παιζόταν κυρίως για προσωπικούς σκοπούς από επίσημα πρόσωπα, από διάφορους λόγιους, σοφιστές ακόμη και από κοινούς πολίτες. Η χρήση του οργάνου είχε φτάσει σε ένα σημείο πολύπλοκης εκλεπτυσμένης τέχνης καθώς αναπτύχθηκαν διάφορες τεχνικές οι οποίες είχαν σκοπό την ανάδειξη της έκφρασης μέσω του οργάνου. Στα μέσα της μοντέρνας περιόδου ο αισθητισμός κατείχε το μεγαλύτερο ρόλο σε όλες τις τέχνες. Επομένως για κάποιον που έπαιζε το qin θεωρούταν πως είναι ένα μέσο που βοηθούσε στην απόλυτη συγκέντρωση και διαλογισμό του ατόμου. Φτάνοντας στις μέρες μας η παραδοσιακή άποψη για τη χρήση του qin έχει αλλάξει καθώς μέχρι και τα μέσα του 20^{ου} αιώνα θεωρούταν ένα "συντηρητικό" μουσικό όργανο. Σιγά σιγά προωθήθηκε σε όργανο που χρησιμοποιήθηκε σε κοντσέρτα για τη διαπαιδαγώγηση και την ευχαρίστηση του κοινού.

- Ένα πολύ ενδιαφέρον κομμάτι στη χρήση του qin υπήρξε στον τρόπο κατά τον οποίο οι λόγιοι της κάθε εποχής το χρησιμοποιούσαν οι οποίοι πριν από κάθε χρήση του οργάνου ακολουθούσαν μια διαδικασία η οποία ήταν απαραίτητη ώστε να φθάσουν στο σημείο να χρησιμοποιήσουν το qin⁷⁰. Έτσι με σειρά έπλεναν τα χέρια τους, τακτοποιούσαν τα ρούχα τους και στη συνέχεια έκαιγαν κάποιου είδους θυμιάμα. Θέλοντας να αναφέρω και κάτι που τράβηξε το δικό μου ενδιαφέρον θα τονίσω πως το 1977 οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εκτόξευσαν το διαστημόπλοιο, ονόματος VOYAGER με σκοπό την εξερεύνηση έξω από το ηλιακό μας σύστημα. Καθώς υπήρξε το πρώτο διαστημόπλοιο το οποίο βγήκε εκτός εμβέλειας του ηλιακού συστήματος της γης, θα έπρεπε να υπάρχουν πληροφορίες για το ανθρω⁴²πίνο είδος και την ανθρώπινη κουλτούρα σε περίπτωση που υπήρχε κάποια επαφή του διαστημοπλοίου με οποιαδήποτε εξωγήινη μορφή. Κατά αυτό τον τρόπο δημιουργήθηκε ένας δίσκος στον οποίο υπήρχαν αυτές οι πληροφορίες, στις οποίες και 27 κομμάτια μουσικής. Το "τρεχούμενο" νερό παιγμένο από το qin ήταν ένα από αυτά⁷¹.

70,71. Jie Jin, *Chinese music*, (New York: Cambridge University Press, 2010), 59, 61

9 Ανακεφαλαίωση

Η εργασία ασχολήθηκε με την κοινωνική, μουσική, θρησκευτική παράδοση του κινέζικου πολιτισμού σε συνδυασμό με την θρησκεία του Βουδισμού στην Κίνα υπό το πρίσμα μιας κατάστασης ενότητας ανθρώπου – φύσης – θεϊκού. Ασχολήθηκε με την υποταγή του κινέζου- ανθρώπου στη θρησκευτική πραγματικότητα, στη σύνδεση της ακοής με την υπακοή, στη πλήρη προσήλωση και πίστη στον Βούδα. Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στη παρουσίαση των λειτουργιών και καθημερινών τελετουργιών της μοναστικής ζωής των κινέζων Βουδιστών, καθώς και ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στα μουσικά όργανα, τη μεταφυσική και μυστικιστική σημασία που απέδιδαν και συνεχίζουν να αποδίδουν μέχρι και σήμερα σε αυτά.

Κατά τη διάρκεια της έρευνας μου διαπίστωσα πώς η σύνδεση της μουσικής με την κοινωνική και ηθική ευταξία είναι κάτι που εντοπίζεται σε διάφορους και διαφορετικούς πολιτισμούς. Ανακάλυψα αρκετά πράγματα μέσα από αυτή την εργασία για ένα μικρό μέρος του κινέζικου πολιτισμού και της κινέζικης θρησκείας καθώς εκτίνονται σε μεγάλο βάθος και πλούτο κατά το πέρασμα των αιώνων, κατέγραψα και ανακάλυψα αρκετά μουσικά όργανα από τα οποία τα περισσότερα (ίσως και όλα από αυτά) συνδέονται σε μεγάλο βαθμό με το κοινωνικό και θρησκευτικό τρόπο ζωής των κινέζων, όπως και κάλυψα ένα αρκετά μεγάλο κενό που είχα σε γνώση όσο αναφορά τη θρησκεία του Βουδισμού γενικά και πιο συγκεκριμένα του κινέζικου Βουδισμού: τη προέλευσή του, την ιδεολογία του, τα κείμενα τα οποία είναι γραμμένα για τον Βούδα και κυρίως για τους ύμνους και τα μουσικά όργανα που συνοδεύουν τα κείμενα αυτά. Θεωρώ πως το κομμάτι στο οποίο βρίσκεται η μουσική της Κίνας αποτελεί αναπόσπαστο και θαυμαστό κομμάτι του μουσικού κόσμου, καθώς η παραδοσιακή και θρησκευτική μουσική της σε συνδυασμό με τα μοναδικά, σημασιολογικά και ιερά όργανα του κινέζικου πολιτισμού αποτελούν τον πυρήνα, την καρδιά της κινέζικης φιλοσοφίας και ύπαρξης καθώς πάνω σε αυτά έχει δομηθεί ολόκληρος ο πολιτισμός της Κίνας.

Συνοψίζοντας όλα τα παραπάνω, η ιδέα πως ο κάθε πολιτισμός οικοδομείται με το πέρασμα των αιώνων σε γραμμική διαδοχή, με σταδιακή διεύρυνση της γνώσης και της μάθησης είναι ευλογοφανής αλλά όχι πάντοτε και απαραίτητα ορθό. Έτσι, τα ιδεώδη του κόσμου μπορεί να φαντάζουν λίγο νεφελώδη για τα σημερινά κοινωνικά ήθη καθώς είναι ελάχιστοι οι πολιτισμοί που οι οποίοι έχουν κρατήσει και διατηρήσει αλώβητα τη μουσική, τα ήθη, έθιμα και

παραδόσεις τους. Ο κινέζικος πολιτισμός έχει μείνει ανέγγιχτος στο κομμάτι αυτό και η κινέζικη φιλοσοφία αποκαλύπτει σε όλους μας ένα ενιαίο όραμα τέχνης και ζωής, φύσης και τέχνης, φύσης και μουσικής, συγκερασμένων στην αρμονία της καθημερινότητας, κάτι το οποίο δεν μπορεί παρά να αγγίξει την ευαίσθητη χορδή ενός κόσμου ο οποίος παλεύει με νύχια και δόντια να βρεί κάποια διέξοδο από όλη αυτή τη πολυπλοκότητα που τον περιβάλλει και μέσα στον οποίο έχει χαθεί.

Για τους παραπάνω λόγους ο κινέζικος πολιτισμός έχει την ικανότητα να ακούει μέσα από τα βάθη της σκοτεινής ψυχής εν καθάρια αρμονία του Σύμπαντος μεταλλάσσοντας την ύλη σε τέτοιες μορφές οι οποίες περιέχουν περισσότερο αποκρυσταλλωμένους ήχους παρά την ύλη καθ' αυτή. Αυτές οι μορφές που παράγει η τέχνη ξεκλειδώνουν τη ψυχή των ανθρώπων, την ηρεμία, τη βαθιά γνώση πως η ζωή θα γεννά και θα αναγεννά και πάντα θα ανεβαίνει προς τα πάνω με σκοπό να αγγίξει τον ουρανό.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Jacques Gernet, *A history of Chinese civilization*, second edition, (U.K.: Cambridge University Press,1996)
- Βασίλης Δουβίτσας, Εγκυκλοπαίδεια Δομή: Βελεσιώτες- βυζαντινή μουσική, 5^{ος} τόμος,(Αθήνα: Δομή Α.Ε.,2002,2004)
- Jeff Todd Titon, *Worlds of music: An introduction to the music of the world's peoples*, shorter version/3d edition, (U.S.A: Schirmer Cengage Learning,2009,2006)
- The Garland Encyclopedia of world music, *East Asia: China, Japan and Korea*, edit. Robert C. vol.7, (New York: Garland Pub., 2002)
- Kartomi Margaret J., *On Concepts and classifications of musical instruments*, (U.S.A.: University of Chicago Press,1990)
- Eric Bloom, *Grove's Dictionary of music and musicians*, vol.2, fifth edition, C-E,(New York: The Macmillan Press Ltd.,1961)
- Schuhmacher, S. *Zen*, μτφ. Κ. Πριμαβέρα, (ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ: Θεσσαλονικη, 2005 [2001])
- Hoover, T., *The Zen experience: THE HISTORICAL EVOLUTION OF ZEN THROUGH THE LIVES AND TEACHINGS OF ITS GREAT MASTERS*, (New York: NAL,1980)
- Stanley Sadie, *The new grove dictionary of music and musicians, Cannon to classic rock*, second edition,vol.5, (New York: Macmillan Publishers Limited,2001)
- The editorial committee of Chinese civilization, *China: five thousand years of history and civilization*, (Hong Kong: City University of Hong Kong Press,2007)
- Pi-Yen Chen, *Chinese Buddhist Monastic Chants*, (Middleton: A-R editions, Inc.,2010)
- James Miller, *Chinese religious in contemporary societies*, (U.K.: ABC-CLIO,Inc.,2006)
- Stanley Sadie, *The new grove dictionary of music and musicians, Borowski to canobbio*, second edition,vol.4, (New York: Macmillan Publishers Limited,2001)
- James Blades, *Percussion Instruments and their history*,(Wesport: The Bold Strummer, Ltd.,2005),
- Stanley Sadie, *The new grove dictionary of musical instruments, P to Z*, vol.3, (London: Macmillan Press Limited,1984)
- 42.Alan R. Thrasher, *Chinese musical instruments*,(New York: Oxford University Press,2000)

- Curt Sachs, *The history of musical instruments*, (Mineola: New York, Dover Publications, Inc.,2006)
- J.A.Van Aalst, *Chinese Music*, (New York: Cambridge University press,2012)
- Don Michael Randel, *The Harvard Dictionary of music*,4th edition,(New York: The Belknap Press of Harvard University Press,2003)
- Stanley Sadie, *The new grove dictionary of musical instruments, G to O*, vol.2, (London: Macmillan Press Limited,1984)
- Dorothy Perkins, *Encyclopedia of China: The essential reference to China, its history and culture*,(Routledge:Roundtable Press,Inc.,1999)
- Jie Jin, *Chinese music*, (New York: Cambridge University Press,2010),
- Yonxiang Lu, *A history of Chinese science and technology*,vol.1,(China:Shanghai University Press, 2015)
- Erik Champion, *Critical gaming: Interactive History and virtual heritage*,(New York: Routledge, Ashgate Publishing,2015)
- Stanley Sadie, *The new grove dictionary of musical instruments, P to Z*, vol.1,(London: Macmillan Press Limited,1984)

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΕΣ ΠΗΓΕΣ

- Χρήστος Δημ. Γεωργακόπουλος, <<Κίνα: Η μουσική στο πέραςμα των χρόνων>>, στον ιστότοπο ΣΕΡΙΦΟΣ
http://giannisserfanto.blogspot.gr/2012/10/blog-post_2758.html
[ημερομηνία προσπέλασης 15/2/2017](#)

Απόφθεγμα στη σελίδα 55

- Σι Γιάν Σαν, *Ο Ναός του Νεαρού Δάσους: Ιστορία του Σαολίν Κουγκ Φου*, (Σχολές παραδοσιακού Σαολίν, 2013)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1 ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	σ.2
1.1 Το γενικό αντικείμενο της έρευνας.....	σ.2
2 ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	σ.3-8
2.1 Γενικά χαρακτηριστικά.....	σ.3
2.2 Οι διάφορες θρησκείες.....	σ.3-4
2.3 Η συμβολή του Κομφουκιανισμού.....	σ.4
2.4 Ο Ταοϊσμός.....	σ.4-5
2.5 Βουδισμός.....	σ. 5-6
2.6 Κοινωνία και Αυτοκρατορία.....	σ.6-7
2.7 Πρόσφατη ιστορία.....	σ.7-8
3 ΚΙΝΑ.....	σ.9-16
3.1 Η μουσική στο πέρασμα των χρόνων.....	σ.9
3.2 Το κινέζικο μουσικό τονικό σύστημα.....	σ.9-10
3.3 Τα διάφορα κινέζικα μουσικά όργανα.....	σ.10
3.4 Ταξινόμηση των κινέζικων μουσικών οργάνων.....	σ.10-11
3.5 Κατηγορίες και είδη μουσικής.....	σ.11-12
3.6 Η φιλοσοφία της Μουσικής.....	σ.13
4 ΚΙΝΕΖΙΚΟΣ ΒΟΥΔΙΣΜΟΣ.....	σ.13-16
4.1 Γενικά στοιχεία και χαρακτηριστικά.....	σ.13-14
4.2 Κινέζικες βουδιστικές σχολές.....	σ.14-15
4.3 Η μουσική του Βουδισμού στην Κίνα.....	σ.15

4.3.1 Η ιδεολογία της και τα χαρακτηριστικά της.....σ.15-16	
5 Τα γενικότερα χαρακτηριστικά της λειτουργικής Βουδιστικής μουσικής.....σ.16-21	
5.1 Η μετάφραση των γραφών και ύμνων.....σ.16-17	
5.2 Το λειτουργικό τραγούδι και οι ύμνοι.....σ.17	
5.3 Fanbei.....σ.17-18	
5.4 Οι λειτουργίες των Fanbei.....σ.18	
5.5 Τυποι Fanbeiσ.19	
5.6 Εκτέλεση των λειτουργικών τραγουδιών- ύμνων.....σ.19-20	
5.7 Τα Foqu.....σ. 20	
5.8 Τα κείμενα της λειτουργικής μουσικής.....σ.20-21	
6 Οι βουδιστικές λειτουργίες.....σ.21-25	
6.1 Δύο σημαντικές βουδιστικές λειτουργίες.....σ.23	
6.2 Η λειτουργία των 7 Chan.....σ.23	
6.3 Η εξάσκηση της καθημερινής θείας λειτουργίας.....σ.24-25	
7 ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΒΟΥΔΙΣΜΟΥ.....σ.25-40	
7.1 Κατηγορίες.....σ.27	
7.1.2 Το Mu-yuσ.27-30	
7.2 Το Qing.....σ.30-32	
7.3 Το Zhong.....σ.32-35	
7.4 Το Gong.....σ.35-37	
7.5 Το Gu.....σ.38-40	
8 Σημαντικά μουσικά κινέζικα όργανα εκτός βουδισμού..... σ.41-48	
8.1 Το Sheng.....σ.41-43	
8.2 Το Qin.....σ.44-48	

9 Ανακεφαλαίωση.....σ.49-50

*" Γνωρίστε τον εαυτό σας
μέσω της εσωτερικής σοφίας,
καλλιεργήστε το σώμα σας
μέσω της εξωτερικής πειθαρχίας "*

Μποντινάρο